

FOTBAL

REVISTĂ
SĂPTĂMÎNALĂ
ANUL V

192

MIERCURI
28 IANUARIE 1970
12 PAGINI
2 LEI

IN ACEST NUMĂR:

UN AMPLU REPORTAJ asupra primelor două partide susținute de lotul reprezentativ în Brazilia

transmis de trimisul nostru special
AUREL C. NEAGU

- ULTIMELE NOUȚĂȚI ASUPRA VIITORILOR NOȘTRI ADVERSARI DIN TURNEUL FINAL AL C.M., PRIMATE DE LA RIO DE JANEIRO, LONDRA ȘI PRAGA
- În dezbatere, probleme ale activității centrelor de copii și juniori din întreaga țară
- Considerațiuni asupra arbitrajelor în prima parte a campionatului
- LA OBIȘNUITA NOASTRĂ RUBRICĂ „DIN INTIMITĂȚILE GAZONULUI”, DIALOG CU KOSZKA, ROȘU ȘI ANTRENORUL ROMEO CATANĂ

Duminică, la Constanța, Farul a întâlnit într-un meci amical pe Cernomoreț Odesa. În fotografie, portarul echipei oaspe respinge balonul la un atac al gazdelor
Foto: PETRE COZIA

În paginile 6—7

REPORTERII NOSTRI ÎN MIJLOCUL ECHIPELOR DIVIZIONARE „A”

Cine sînt acești alergători de cros?
Sînt... fotbaliștii de la Jiul Petroșani, care — sub privirea atentă și exigentă a lui Titus Ozon — se antrenează, în aceste zile, la Băile Herculane.

Foto: L. ADORIAN

PRIMELE REZULTATE

De cîțiva ani, Chimia Rm. Vilcea duce o luptă, pe muchie de cuțit, pentru a supraviețui în eșalonul secund al fotbalului nostru. Faptul se datorează în mare măsură și unei practici necorespunzătoare privind fondul de jucători din oraș și împrejurimi, căruia nu i s-a acordat multă vreme atenție corespunzătoare. Iată însă că, începînd din primăvara anului trecut, această optică a fost părăsită și la 1 aprilie a luat ființă centrul de copii și juniori Chimia, în cadrul căruia au început să se instruiască un număr de 100 de copii, sub îndrumarea unor antrenori prirepuți: Traian Popa, Ștefan Tănase și instructorul voluntar, prof. Constantin Ștefănescu.

N-au trecut decît vreo 7-8 luni și „generația care vine” a început să-și facă simțită prezența; una dintre echipele centrului, participînd la campionatul divizionar școlar, seria a VII-a, s-a clasat, la încheierea turului, pe locul 2. Un alt fapt care merită a fi remarcat: 3 dintre juniorii centrului au fost promovați în rîndurile divizionarei B. (Gheorghe Zărnă, Nicolae Pintilie și Vasile Oprea).

Sînt primele rezultate pozitive. Și iubitorii fotbalului vilcean le așteaptă, îndreptățiți, pe următoarele.

ILIE IONESCU
correspondent

TINERE TALENTE

Marin Petroiescu — 16 ani, elev în clasa a X-a — apără, de mai mult timp, cu succes, poarta juniorilor Mine-rului Teliuc. Înalt, suplu, deosebit de curajos, tînărul portar al mine-rilor este înzestrat și cu un dezvoltat simț orientativ, sesizînd cu rapiditate direcțiile atacurilor, traectoriile su-turilor. „Ghicește” fen-tele înaintașilor, plon-jind cu temeritate în picioarele lor. Sînt ci-teva atribute care, per-fecționate în continuare, îl vor ajuta pe talen-tatul jucător să urce treptele spre consacre-re. De altfel, începutul va fi făcut chiar în a-ceastă primăvară, cînd

PROVOCARE

Petroiescu va susține primul său examen mai sever: promovarea în

rîndurile echipei de se-niori și, deci, apariția sa în eșalonul 3 al fot-balului nostru. A fost prima dintre dorințele sale arzătoare. A doua?

— Să fiu selecționat în lotul de juniori al țării. Știu că acolo se ajunge greu, dar nu mă voi da bătut; voi căuta să depun toate eforturile și poate că, într-o zi...

Pentru debutul în Di-vizia C și, mai ales, pentru acea „într-o zi...” și-a început deunăzi antrenamentele cu o ambiție fără seamăn.

O provocare înainta-șilor serici a VI-a din „C” și antrenorilor lotu-rilor de juniori.

prof. ION VLAD
correspondent

MIRCEA ȘTEFAN, Satu Mare: 1. Ne întrebați dacă Ion Pircălab mai poate fi selecționat în echipa națională? De ce nu? Depinde nu-mai de Pircălab, de modul cum se va comporta în returul campionatu-lui. Porțile naționale — au afirmat-o de atîtea ori și antrenorii ei — rîmîn deschise oricărui jucător dornic și capabil să apere culorile repre-zentativei noastre. 2. Nu există nici un fel de rudenie între Ludovic Sătmăreanu de la Steaua și Sătmă-reanu II, jucătorul Crișului Oradea.

MARIN BURCEA, Giurgiu: Infor-mația respectivă este eronată. Stea-gul roșu Brașov a beneficiat în tu-rul campionatului actual de o lovî-tură de la 11 m în partida cu Di-namo București, în minutul 90, la scorul de 1-1. Stoienescu a făcut henț în careu, a executat Ivăncescu, Coman a respins lateral și Necula a reușit în gol! Vă satisface răs-punsul?

MIHAI CION, Oradea: Antrenoru-lui Titus Ozon îl puteți scrie pe adre-sa clubului Jiul din Petroșani, strada Ion Creangă nr. 7, jud. Hunedoara. Vă asigurăm că vă va răspunde cu promptitudine. Pentru că știm că nu lăsați nici o scrisoare fără răs-puns, acordînd fiecăreia atenția cu-venită.

ION NEGOIȚĂ, com. Frăsineț, Ilfov: Boc va putea juca în continuare după executarea pedepsei primite.

LUCIAN CALOTĂ, București: Te numărul 190 al revistei noastre am prezentat pe cel trei mari adversari ai României, din grupa a 3-a a tur-neului final. Reiese de acolo că na-ționala noastră n-a întîlnit niciodată, într-un meci oficial sau amig-rezantivă Braziliei.

ILIE PREDĂ, Giurgiu: Iată adre-sele celor trei echipe bucureștene: Rapid — șos. Gluștei nr. 18; Steaua — cal. Plevnei nr. 114; Dinamo București — șos. Ștefan cel Mare nr. 7-9.

NICUȘOR TRĂISTARU, București: Unul dintre cele patru criterii după care a fost atribuit trofeul a fost tocmai votul antrenorilor divizionar-elor A.

CONSTANTIN STANCU, București: Aveți memorie. Sau sînteți un su-porter al craiovenilor? Universitarii olteni au reușit un meci egal (0-0) cu Steaua la București. Partida s-a jucat pe „Republicii” și, într-adevăr, militarii au ratat un 11 m după care au fost pe punctul să piardă chiar meciul.

VASILE CUBEICA, Buzău: Di Ște-fano a jucat în prima partidă a gu-lui roșu — Espanol Barcelona — cea de a doua deținea funcția de antrenor.

TITUS LIBARU, Alexandria: Dacă Jiul a mai evoluat în prima divizie înainte de 1967? Cum să nu? Mai mult, este — una dintre „bătrînele” noastre divizionare A. Spre exem-plificare. La ediția 1924-1925 participa 9 campioane de regiuni dintre care și U.C.A.S. Petroșani. Ajunge pînă în... finală cu Chinezul, pierzînd cu 1-5. Apoi, primul campionat sistem divizionar, în care joacă este cel din 1937-1938, cîndu-se pe locul 8 în prima serie. Iată și locurile ocupate de Jiul după 1945. În ediția 1946-47: locul 12. 1947-48: 10. 1948-49: 3. 1950: 6 (sub titulatura de Partizanul). 1951: 7. (Flacăra). 1952: 9. 1953: 9 (Minerul). 1954: 9. 1955: 8. 1956: 10. 1957-58: 5. 1958-59: 9. 1959-60: 12 (retrogradează). Revine în „A” după numai 1 an, după care retrogradează din nou.

PAVEL PEANA
correspondent

PUNCTE ALBE, PUNCTE NEGRE, ÎN FOTBALUL BĂCĂUAN

Vasile Pintilie este me-todist în cadrul Consiliu-lui județean pentru edu-cație fizică și sport Băcău. Biroul și dulapul său cu dosare reprezintă un fel de epicentru, de unde fire in-vizibile leagă de conducere treburile fotbalistice ale județului. Printre proble-mele abordate în dialogul cu interlocutorul nostru s-au numărat...

1. FOTBALUL ȘCOLAR

Campionatul național al școlilor generale angrena-ză în cadrul județului Bă-cău 64 de echipe, dintre care 15 în capitala jude-țului, 9 în orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej și 6 în Tg. Ocna. Turul acestei com-petiții s-a încheiat după o desfășurare normală (me-ciurile au fost conduse de cei mai buni arbitri din județ). Această competiție a impus în zona de interes a antrenorilor cluburilor divizionare o serie de co-pii nelegitimați, și-l nu-mim doar pe FALAIH (Sc. generală nr. 2), astăzi co-optat pentru Dinamo Bă-cău. Comparativ cu anul trecut, an inaugural al campionatului școlilor ge-nerale, competiția a cîștigat numeric (în Băcău 15 e-chipe la actuala ediție, față de 6 anul trecut) și cali-tativ.

2. CAMPIONATUL DE JUNIORI

Disputat pe două pla-nuri (divizia națională și campionatul județului), de condiții superioare benefi-ciază cele 8 echipe din di-vizia națională. Celelalte

14 echipe care își dispută calitatea de campioană a județului se zbat într-o gravă penurie materială. Optica îngustă (rezultat cu orice preț!) a unor secții de fotbal, constituie o nouă pată pe blazonul acestei competiții. Ea se concre-tizează în practica arhicu-notă și des criticată a substituirilor de jucători, cu cortegiul încrent de con-estații ulterioare. În a-ceastă culpă, „veterane” sînt echipele Gloria Zemeș, Unirea Tricolor Moinești, Bradul Băcău.

3. „CAMPIONII” SANCTIUNILOR

Din datele comisiei de disciplină se poate desprin-

de raportul dintre numă-rul echipelor (jucătorilor) și numărul sancțiunilor. În prima parte a campiona-tului, 33 de jucătorii au fost sancționați cu 65 etape sus-pendare. „Faima” de cele mai indisciplinate echipe revine formațiilor Petro-listul Dărmănești și Petro-lul din orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej. Iar cam-pionul individual al sanc-țiunilor este jucătorul Ște-fan Balos (Foresta Doflea-na) care, rezervă fiind, după meciul cu Construc-torul Gheorghe Gheorghiu-Dej și-a... exprimat prin-tr-un șut (nu în minge, ci în spatele arbitrilor) ne-mulțumirile sale subiective. Urmarea? Șase luni de zile suspendare pentru Balos!

4. UN „OF” AL PROFE-SORULUI ION RUS

L-am întrebat pe tov. Pintilie și despre activita-tea Colegiului județean de antrenori. Ne-a răspuns că în fruntea acestei comisii se află un om priceput și activ, profesorul Ion Rus. Eforturile și zelul acestuia se concretizează în func-ționarea exactă (numărul mic de antrenori calificați reprezentînd o problemă care depășește responsabi-litățile și activitatea unei singure persoane) a Co-legiului de antrenori. Ni s-a mai spus că prof. Rus are un „of” legat de misiu-ne sa în fotbalul băcăuan. Iată-l: „Federația nu ne întreabă nimic, nu ne cen-

DACIA PITEȘTI ÎN... VIRAJ SPRE MIJLOCUL CLASAMENTULUI?

„Dacia” — echipa primet-noastre uzine de autoturis-me — s-a comportat ex-trem de slab în prima par-te a campionatului Diviziei C. Trezînd în revistă rezul-tatele sale din tur, constă-tăm că ea deține un re-cord, deloc de învidiat: după primele 10 etape a-cumulase doar 2 puncte, pierzînd 9 meciuri la rînd! După o astfel de... evoluție (dacă poate fi numită așa), nimeni nu mai credea într-o eventuală redresare. Și totuși, în ultimele 5 meciuri, „Dacia” a obținut 7 puncte, fără a mai pier-de vreun meci, renăscînd, astfel, speranțe. Contraristul rămîne frapant și dezvălui-re... misterului nu pare lipsită de importanță. Cînd a promovat în „C” toată lumea, inclusiv con-

ducerea asociației, a rămas stupefiată. Așa ceva nu era prevăzut. Promovînd, s-a constatat că lotul nu corespunde și că timp pen-tru transferii nu mai ex-istă. Doar 6 zile. Mai mult, doi jucători, Basa-rabescu și Sima, au plecat la F.C. Argeș. A fost o greșeală, reparată tirziu, spre sfîrșitul turului, cînd au fost aduși 6 jucători ti-neri, talentați, datorită că-roră au fost obținute acele 7 p., dar mai ales redînd moralul întregii echipe. Iată numele lor: Jenoiu, Dima, Tîntărcu, Mușat. Ma-rin și Stan. În al doilea rînd, în primele 10 etape, antrenorul P. Anastasiu a desfășurat o muncă super-ficială, nu primea la antre-namente jucători de reaă-valorare (Albei, Năstăsescu),

acordînd în schimb credit altora (Burcea, Vladulescu), certați cu normele vieții sportive (beții, superficiali-tate în pregătire, nopți pierdute). Începînd cu eta-pa a 10-a, la „irma” echi-peii a fost adus antrenorul Jean Lăpușneanu. Faptul a avut repercusiuni poziti-ve: 1. s-a acordat credit unor jucători tineri, mun-citori, serioși; 2. întreaga echipă, purificată, a căpă-tat încredere în forțele pro-prii.

Așa s-au petrecut lucruri-le la „Dacia” Pitești. Fap-tele ne-au fost relatate de Gheorghe Bobei — preșe-dintele secției de fotbal și P. Dănescu — secretarul asociației sportive. Mă rog, noi nu punem la îndoială veridicitatea lor. Ne între-băm totuși, dacă așa au

stat lucrurile, de ce con-ducerea asociației n-a luat din timp măsuri pentru re-dresarea echipei? N-a cu-noscut adevărul? A avut prea mare încredere în ve-chiul antrenor? Sau și ea a trecut cu vederea lip-surile, atît ale antrenoru-lui, cît și ale unor jucă-tori? Oricum, hotărîrea re-centă de a scoate din lot pe Burcea și Vlădulescu, este de bun augur. Mergînd pe acest drum, fără îndoială, propunerea drept o-biectiv a ocupării, la finele campionatului, a unui loc pe la jumătatea clasamen-tului nu va părea nimănu-i de domeniul irealizabilului

PAVEL PEANA
correspondent

FRUNTAȘE ALE CAMPIONATULUI DE JUNIORI

VIZÎND TITLUL NAȚIONAL

Confirmînd o tradiție, juniorii textilistilor arădeni, antrenati de ALEXANDRU DAN și ZOLTAN FARMATI, au avut o comportare meritorie în turul campionatului național. Ei au cîștigat 10 din cele 11 meciuri susțînute, realizînd un golaveraj semnificativ (49-10) care exprimă eficacitatea liniei de atac. Cele mai frumoase meciuri: cu Minaur Zlatna (11-1).

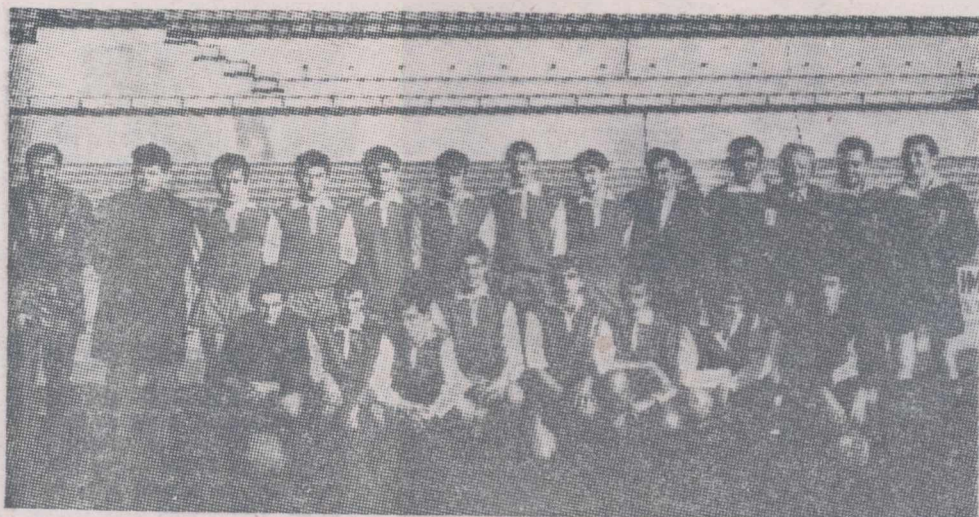
Metalul Salonta (6-0), Minerul Ghelar (7-1), Vagonul Arad (2-0). Golgeterii echipei: ALEX. PACOZNOI (17 goluri) și GH. IANCU (15 go-luri). Alți jucători talentați: portarul VIOREL STOICA, fundașul TEODOR DRANCEAN, mij-locașul RUSU STURZA, atacantul IOAN DOBA. Instalați la șefia clasamentului seriei, juniorii arădeni sînt hotărîți să n-o cedeze nimănu-i pînă la încheierea campionatului și, în conti-nuare, să lupte pentru recîștigarea titlului național.

ȘTEFAN I. SIMION
correspondent

UN ANGAJAMENT SOLEMN

Vă prezentăm formația de juniori Metalul Hunedoara, antrenată de prof. GHIȚĂ DEAC. În turul campionatului național, seria a X-a, tinerii jucători hunedoreni s-au comportat bine, pier-zînd doar un singur joc. Recent ei și-au

început pregătirile, dornici ca în retur să obțină rezultate care să le confere dreptul de a participa la turneul final. În alîșeu, rîndul de sus (de la stînga la dreapta): Karamalis, Papadakis, Klo-tek, Roman, prof. Deac, Costa, Giurgiu, Kelemerger, Radu (rîndul de jos): Her-ban, Naghi, Poenaru I, Pitea, Țureșan, Tănase.

Un util schimb de experiență

La 25 ianuarie au început, în organizarea F.R.F., lucrările consfătuirii pe țară a antrenorilor din cele 38 de centre de copii și juniori.

Aflată la cea de-a doua ediție a sa, consfătuirea — la care au fost invitați de astă dată și reprezentanți ai birourilor de secție din cluburile divizionare — s-a bucurat de participarea unui mare număr de tehnicieni, mulți dintre aceștia cunoscători pentru frumosele rezultate obținute în munca de făurire a schimbului de mine al fotbalului nostru. În rândurile celor peste 100 de invitați, în perioada 25—28 ianuarie — alături de o serie de cadre cu un bogat stagiu în activitatea de instruire a copiilor și juniorilor (I. Kluge, C. Drăgușin, R. Catană, Gh. Stănculescu, Gh. Ioviciu, E. Cocis, Tr. Iordache) — am notat cu satisfacție și prezența masivă a unui lot valoros de antrenori, proveniți din rândurile unor foști internaționali (Apolzan, V. Zavoda, Dungu, V. Dumitrescu, Macri, Ivănescu, Szökő, Drăgan, P. Moldoveanu, E. Iordache, Mercea, Știrbei, Pahoniu, Sfetcu, Ferenczi), foști jucători divizionari (Sirbu, E. Popescu, Fabian, C. Dan etc.), precum și dintre absolvenții I.C.F. cu specialitatea fotbal.

Prima zi a consfătuirii a fost consacrată, în principal, analizei activității centrelor de copii și juniori pe anul 1969. Raportul prezentat de secretarul general F.R.F., Ion Alexandrescu, a trecut în revistă o serie de aspecte mai importante pe plan organizatoric, instructiv și material, precum și obiectivele pentru anul în curs. Reținem ca deosebit de semnificative unele date înscrise în raport:

● 38 de centre care funcționează în prezent cu peste 3.600 de copii, de care se ocupă un număr de 111 antrenori, cifră superioară celei reprezentând totalul antrenorilor care funcționează la echipele divizionare A, B și C, socotite la un loc;

● producția primelor 12 centre (înființate în 1963) este de 210 jucători, dintre care un număr de 52 activează în Diviziile A, B și tineret;

● valoarea globală a alocațiilor repartizate anual centrelor de fotbal depășește suma de 5 milioane lei.

La discuțiile care au urmat pe marginea raportului de analiză, participanții la consfătuire au scos în evidență unele probleme de ordin general legate de munca organizată pentru formarea viitorilor fotbaliști și au făcut propuneri menite să contribuie la îmbunătățirea în viitor a acestei activități de bază în fotbalul nostru.

Programul zilelor de 26, 27 și 28 ianuarie, rezervat în exclusivitate antrenorilor și axat în deosebi pe probleme legate de organizarea și desfășurarea procesului de instruire, a vizat în mod evident generalizarea pe baza schimbului de experiență, a unor metode care și-au dovedit eficiența în munca de până acum cu copii și juniorii. Dintre cei care au prezentat referate sau lecții de antrenament cu caracter practic, în cele trei zile destinate pregătirii metodice, menționăm o serie de activiști cu recunoscută experiență profesională și pedagogică ca: I. Siclovian, N. Petrescu, Gh. Ola, C. Ardeleanu, V. Economu, dr. M. Ghimpeanu, dr. M. Georgescu precum și o serie de antrenori care în ultimul timp au făcut dovada unor reale calități de pedagogi: Gh. Dumitrescu, A. Apolzan, P. Moldoveanu, F. Fabian, V. Băluțiu, V. Zavoda, M. Rotărescu.

Consfătuirea pe țară a antrenorilor din centrele de fotbal, reprezintă o remarcabilă acțiune a F.R.F. care se înscrie pe linia unor laudabile eforturi îndreptate consecvent în direcția asigurării în perspectivă a unor noi promoții de jucători valoroși care să reprezinte în viitor fotbalul nostru.

M. I.

AGENDĂ • AGENDĂ • AGENDĂ • AGENDĂ

DINAMOVIȘTII PESTE HOTARE

BACĂUANII AȘTEAPTĂ CU LEGITIMĂ NERĂBDARE numele viitorului lor adversar din „Cupa europeană a tinerilor”, dar gândul le zboară și la returul campionatului. Ei și-au început pregătirea, în vederea acestui important dublu obiectiv, și speră că vor beneficia și de data aceasta de foloasele unui turneu peste hotare.

Tratativele au și început, în mai multe direcții, printre care Iugoslavia, Italia și R.F. a Germaniei. Federația face eforturi pentru a acoperi necesitățile acestei merituose echipe.

CEI DIN BUCUREȘTI, se știe, au acceptat o invitație în R.D. Germană, pentru trei partide între 16 și 23 februarie, probabil în orașele Rostock, Magdeburg și Berlin. În intenția lor însă, este ca acolo, la fața locului, să contracteze încă 2—3 jucuri pe care antrenorul D. Niculae-Nicușor le găsește utile pentru pregătirea unui lot descompletat prin plecarea internaționalilor săi în Brazilia, cu lotul A, dar completat cu elemente tinere din cadrele proprii, cu care poate va trebui să facă față rigorilor unui retur, destul de dificil.

„OLIMPICII” JOACĂ AZI LA NEWCASTLE

Turneul de lungă durată al „olimpicilor”, început sub bune auspicii în Israel (două victorii la limită, cu 1—0 și 2—1, dar meritate și argumentate prin joc), continuă în aceste zile în Australia, unde au și realizat două prime evoluții cu rezultate bune, ca joc și scor.

Jucind la Adelaida cu selecțio-

nata Australiei de Sud, echipa noastră a obținut victoria cu 1—0 prin punctul înscris de Tufan, după un joc pe care, totuși, și-a pus amprenta oboseala lungului voiaj. A doua zi însă, de data aceasta la Melbourne, în compania echipei statului Vic-

toria, fotbaliștii români au desfășurat un joc mult mai bun și au obținut un succes clar, la scor: 6—1. Autorii golurilor: Tufan (3), Oblemenco (2) și Grozea.

Turneul continuă cu un joc la Newcastle.

TRANSFERĂRI NUMAI

Prevederile noului regulament de transferări, intrat în vigoare anul trecut, precizează că *treceți dintr-un club în altul se fac odată pe an, iar de jos în sus, adică de la echipe de categorie inferioară la cele de categorie superioară, tot timpul anului, bineînțeles cu obligativitatea ca jucătorii în cauză să aibă acordul (dezlegarea) echipei de unde pleacă*.

Această precizare a federației

DE JOS ÎN SUS!

risipește multe din speculațiile care se fac, pe tema transferărilor, în această perioadă dintre turul și returul campionatului, și — totodată — dovedește hotărârea fermă a forului de specialitate de a-și respecta și a face respectate regulamentele în vigoare. De altfel, cererile care au fost depuse și nu se încadrau în litera regulamentului au fost respinse.

ANTRENORII FEDERALI ÎN CONTROL

În zilele care urmează, antrenorii federali vor întreprinde o acțiune de control și îndrumare la toate echipele divizionare A care se află în pregătire în vederea reluării activității oficiale.

Ei au ca sarcină să verifice dacă s-au făcut controalele medicale complexe recomandate și dacă rezultatele acestor controale au fost înregistrate în fișe individuale, dacă antrenorii și-au întocmit planul anual și, mai ales, cel pentru etapa respectivă, cum și unde au de gând să lucreze echipele divizionare A, care sînt condițiile organizatorice și administrative în care se duce munca de pregătire, cum se desfășoară aceste pregătiri sub aspectul dis-

ciplinei, al participării conștiente a jucătorilor.

Pentru început, vor pleca pe teren antrenorii Dină Schileru, Coloman Braun și Constantin Ardeleanu, iar după înapoierea sa de la Viareggio, va participa la această acțiune și Gh. Ola. Federația preconizează ca pînă în jurul datei de 15 februarie toate secțiile cu echipe divizionare A să fie controlate de antrenorii federali.

Aflăm de la Colegiul central al arbitrilor că pentru noul sezon se va alcătui o nouă listă de arbitri divizionari A, B, C pe baza constatărilor făcute în sezonul trecut. Această listă va fi supusă aprobării Biroului federal la prima reuniune a acestuia.

JUNIORII NOȘTRI LA A XXII-a EDIȚIE A „CUPEI CARNAVALULUI” (Viareggio)

Pentru a șasea oară o echipă românească de juniori (pînă în 18 ani) se prezintă la startul tradiționalei competiții „Cupa carnavalului” de la Viareggio (Italia), rezervată de fapt formațiilor de tineret sub 21 de ani. Este vorba de reprezentativa României, care însă, pentru că turneul de la Viareggio este deschis echipelor de club, va juca sub numele de Steaua București, așa cum am mai scris de altfel.

Scopul acestei participări la a XXII-a ediție a „Cupei carnavalului” ni l-a precizat, la plecare — marți dimineață — antrenorul federal GH. OLA: „Va surprinde, poate, pe unii că... îndrăznim să ne întrecem cu echipe formate din jucători peste 18 ani, deci cu mai multă experiență competițională, dar am acceptat în mod deliberat. Am apreciat că numai în compania unor astfel de echipe putem realiza o mai concludentă verificare a pregătirii și a potențialului de joc al echipei noastre. Și acest lucru ne va fi foarte util în vederea preliminarilor Turneului U.E.F.A. pentru care ne pregătăm de fapt: returul cu U.R.S.S. la 19 aprilie și dubla partidă cu Polonia la 5 aprilie în deplasare, și la 23 aprilie la București”.

În Italia a fost deplasat lotul rodat în ultimele luni din core va fi alcătuită, probabil, următoarea formație: Purcaru — Dobru, Deheleanu, Sătmăreanu, Hainal — Sandu, Vișan — Vlad, Gherghel, Helvei, Atodiresei. Lotul este completat cu Franc (portar), Sameș (fundas), Băloni (mijlocas) și Năstase (atacant).

În primul meci din turneul de la Viareggio, juniorii noștri vor întâlni la 31 ianuarie la Lucca formația clubului Inter Milano, cu care la 2 februarie va disputa returul în localitatea Montecatini (în prima fază jocurile sînt tur-retur). În caz de calificare, în elapă a doua juniorii ar urma să joace la 4 februarie la Pisa cu învingătoarea din partida Atalanta — Dukla Praga, în aceeași zi cu finala grupei A; în schimb finalele grupelor C și D vor avea loc la 5 februarie.

ROMÂNIA PARTICIPĂ LA CAMPIONATUL EUROPEAN STUDENTESC

Anul acesta, pe agenda fotbalului nostru mai este înscrisă o competiție internațională importantă: participarea la campionatul european studentesc. Această a doua ediție a întrecerii fotbaliștilor studenți va fi organizată în Iugoslavia între 17 și 26 iulie.

Forul internațional studentesc a lansat invitațiile de rigoare pentru participare. România figurează printre echipele înscrise la ora actuală. Reamintim că la prima ediție, desfășurată în Spania, selecționata noastră a ocupat locul al treilea în clasamentul final.

În momentul de față, organele noastre de resort elaborează planul de selecționare și pregătire a lotului reprezentativ studentesc. Există însă unele dificultăți care trebuie depășite și în primul rînd

aceea că la datele la care este programat campionatul european la noi se desfășoară ultimele etape ale campionatului și Cupei. Cum se știe, campionatul se va încheia la 19 iulie, iar o săptămână mai tîrziu este stabilită finala Cupei României. Deci, ar putea exista dificultăți la alcătuirea lotului, jucătorii selecționabili de la „U” Cluj, „U” Craiova sau Politehnica Iași putînd fi angrenați în campionat într-una din cele două zone (frunză sau codăș) sau calificați în Cupă. Elementele valoroase însă, se găsesc și la diviziunile B (Politehnica Galați, Sportul studentesc București sau Politehnica Timișoara), astfel că se poate alcătui un lot care să asigure o prezență necesară — printr-o comportare bună.

VARIATIUNI PE ACEEAȘI TEMĂ

Am impresia (poate greșită; bine-ar fi!) că peste un cuvînt care s-a vehiculat cu insistență imediat după calificarea noastră, ALTITUDINE, s-a cam coborît tăcerea.

Dacă sorții ne-au trimis nu la cei peste 2.200 de metri ai capitalei mexicane, ci la cei „numai” 1.580 ai Guadalajarei, dacă micuța Monica (al cărei nume a avut în ultima vreme o circulație care a făcut-o probabil invizibilă și pe Brigitte Bardot), ne-a desemnat adversari mai puțin convenabili, dintr-un anumit punct de vedere, decît ar fi fost Peru sau Maroc, nu trebuie să uităm că avem datoria unei comportări cît mai bune la „Mundial 70” și că pentru aceasta nu trebuie să ne scape nimic, nici o precauție nu e inutilă.

Așadar, adaptarea la înălțime nu trebuie ștearsă de pe „ordinea de zi”. Chiar dacă, dată fiind altitudinea medie a Guadalajarei, chestiunea se pune, eventual, cu mai puțină acuitate. Specialiștii pe care i-am consultat sînt de părere că cei 1.580 de metri ai Guadalajarei trebuie abordați — fiziologic sau metodice vorbind — cu grija cuvenită. Cercetările făcute de C.N.E.F.S. înaintea Jocurilor Olimpice din 1968 în problema adaptării la altitudinea mexicană, bogatul material existent, pot fi din plin folosite, chiar dacă concluziile trase atunci au privit în principal sporturile individuale și mai puțin pe cele de echipă la care noi n-am participat în Olimpiada mexicană.

Vicepreședintele F.R.F., Ion Balaș, informează, de altfel, pe ziariști, în cadrul unei recente conferințe de presă, că forul nostru de specialitate va contacta în această primăvară pe tehnicienii echipei olimpice a Bulgariei, care a luat parte la turneul olimpic de fotbal, în vederea unui schimb de păreri asupra problemei în speță. Este un lucru folositor, desigur.

Se pare însă că nu toată lumea e convinsă de imperatiile condițiilor de altitudine, pen-

tru că unii propun să se renunțe la perioada de antrenamente din Columbia, înainte de turneul final, prevăzută inițial în programul de pregătire, socotind că sosirea la Guadalajara, în jurul lui 10 mai, rezolvă satisfăcător problema.

Se vîdică însă, în acest caz, un alt aspect asupra căruia ar trebui să mai reflectăm. La Guadalajara severor face numai antrenamente sau se vor disputa meciuri cu porțile închise. Înseamnă, deci, că de la jocul de la București, din 6 mai, cu Iugoslavia, și pînă la 3 iunie cînd debutăm în turneul final al C.M. în fața Angliei, adică timp de o lună de zile, echipa României nu va mai susține nici un joc cu public, va ieși aproape total din atmosfera competițională, pentru a intra apoi, brusc, într-o încercare de tensiune maximă. Este, oare, indicat?...

Actualul turneu în America de Sud, cu toate efectele sale pozitive, incontestabile, preocuparea pentru desăvîrșirea pregătirii atletice a lotului (materializată prin cooptarea unui specialist în atletism în conducerea tehnică), grija pentru asigurarea unor condiții cît mai bune de locuit la Guadalajara, toate acestea — și altele — sînt dovezi că participarea noastră la turneul final este privită cu seriozitatea cuvenită.

Ne exprimăm de aceea convingerea că nici cele cîteva aspecte relevate aici nu se situează la periferia preocupărilor F.R.F.

Le-am reamintit, totuși, pentru că timpul curge.

Și pen’ru că orice lucru făcut la vreme, chibzuit, iese mai bine decît un lucru făcut în pripă...

Deci...

Adaptarea la altitudine nu mai este o problemă? Oare, cehoslovacii merg inutil la Font Rameu?

După 6 mai, cu cine, cum și cînd mai jucăm?

Rodu URZICEANU

ARBITRAJUL ÎN SEZONUL DE TOAMNĂ ȘI PRINCIPALELE SALE PROBLEME

Este inutil să mai insistăm asupra rolului și importanței arbitrilor în buna desfășurare a meciurilor și — implicit — a unei întregi competiții. El este chemat să interpreteze și să aplice o serie de reguli menite să asigure permanent echitate, spirit de autentică întrecere sportivă și fair-play. Arbitrul este pus uneori în situația să vegheze la respectarea spiritului și literii regulamentului de joc în condiții extrem de dificile. De aceea, în afara unei perfecte cunoașteri a regulilor și a unei interpretări juste, i se cer și calități morale — autoritate, curaj, stăpânire de sine, promptitudine.

Din acest punct de vedere sezonul competițional de toamnă a scos în evidență, în general, un arbitraj a cărui calitate a sprijinit, într-o măsură, buna desfășurare a campionatului. Desigur că lucrurile puteau merge mai bine în acest domeniu, care încă provoacă discuții și neajunsuri. Turul campionatului a și subliniat de altfel câteva aspecte de acest gen și de care ne vom ocupa în rândurile de mai jos.

38 DE ARBITRI PENTRU 120 DE MECIURI

Cele 120 de meciuri ale turului actualului campionat au fost conduse de 38 de arbitri. La un lot atât de larg, și diferențele de valoare sînt destul de mari (vizibile în timpul jocurilor) mai ales că în toamna trecută au abundat arbitri tineri, debutanți (opt la număr, față de numai doi în toamna lui 1968). Arbitrajele prestate de aceștia, nu întotdeauna la înălțimea așteptărilor, și a speranțelor puse în ei, împreună cu destul de numeroasele greșeli făcute de „cavaleri ai dreptății” cu mai vechi state de serviciu, au făcut ca nota generală a arbitrajelor prestate să nu fie dintre cele mai ridicate (cu toate că mediile individuale ne-ar contrazice; dar cifrele ascund multe...), ridicînd justificat nemulțumiri concretizate în sancțiuni dictate de Colegiul central al arbitrilor.

CU PLUS ȘI CU MINUS. Dacă, de pildă, la un meci sau altul este delegat bucureșteanul **Aurel Bentu** (după părerea noastră, ca și a multor specialiști, cel mai bun arbitru al anului 1969) ai siguranța că partida în cauză va fi dusă la bun sfîrșit, că aplicarea regulamentului va fi în nota cea mai bună. Același lucru — aruncînd o privire retrospectivă asupra primei jumătăți a campionatului — se poate spune despre **Iosif Ritter**, **Gheorghe Limona**, **Sever Mureșan**, **Vasile Dumitrescu**, **Victor Pădurescu**.

Au existat însă și destule rezultate denaturate tocmai de cei chemați să contribuie la buna desfășurare a meciurilor. Să amintim câteva cazuri: **Petre Sotir** — Medias, la meciul

Dinamo București — Petrolul (1-0) n-a acordat ploieștenilor un penalți; **Gr. Birsan** — Galați (Steaua — Politehnica, 2-1) a acordat bucureștenilor un gol din ofsaid (Dumitriu III, la 1-0) și l-a oprit din acțiune pe Voinea (Steaua) pe motiv de ofsaid, cu toate că mingea — primise de adversar; **A. Rădulescu** — București („U” Cluj — C.F.R. Cluj, 0-0) a anulat un gol al lui Petrescu (C.F.R.) pentru ofsaid imaginar semnalat (!) de tușierul C. Popa — București, același care, cu un minut mai înainte, îl lăsase tot pe Petrescu să-și continue o cursă (încheiată cu sut în bară) începută din ofsaid; neatenț la semnalizarea tușierului A. Tudor, **Cornel Nițescu** — Sibiu nu a sancționat ofsaidul în care se afla Angelescu la faza premergătoare cornerului din care Neagu a marcat golul victoriei Rapidului în jocul cu Petrolul; **N. Mihăilescu** — București, a invalidat un gol valabil înscris de Marica (Politehnica Iași) la 3-2 pentru U.T.A. și din această cauză jocul a degenerat; **Z. Drăghici** — Constanța a refuzat lui Dinamo București un gol perfect valabil în meciul cu F. C. Argeș la Pitești etc.

„O ULTIMĂ INCERCARE”! Dar lipsa de omogenitate a lotului de arbitri folosiți în aceste 120 de meciuri ale Diviziei A reiese și din prezența în mijlocul acestora a celor care, deși au dovedit că au temeinice cunoștințe teoretice și cunosc toate interpretările sau adnotările făcute pe marginea regulamentului, nu le pot transpune

în practică, în focul luptei sportive. De aceea de multe ori ei au denaturat rezultatele, au fost sancționați, din nou încercați „pentru ultima dată” după expirarea sancțiunii și din nou fără prea mult succes. Oare toți aceștia nu ar putea face parte din corpul de teoreticieni ai Colegiului central și folosiți ca profesori la școlile de arbitri?

CUM SE FACE SELECȚIA DEBUTANȚILOR? A conduce un meci de Divizia A necesită nu numai o serie de calități sau acumularea unei experiențe vaste în materie de arbitraj, dar incumbă totodată și asumarea unor obligații și îndatoriri, alături de existența unui înalt simț al responsabilității față de legile sportive. Răspund debutanții tuturor acestor condiții? Socolind după modul în care s-au comportat citiva dintre ei, reiese că cei ce au hotărît promovarea lor nu s-au orientat întotdeauna cel mai bine. Citeva exemple: **I. Hrisafi** — București a condus primul său joc în Divizia A (F.C. Argeș — Jiul, 3-1 în etapa a V-a), după ce cu o săptămână mai înainte, ca tușier la meciul Dinamo București — Steaua, greșise grav (gol marcat de Voinea, scos din poartă de Crăciunescu, nesemnalat pentru că I. Hrisafi se afla greșit plasat). Tot el, în etapa a IX-a, tot ca arbitru de linie, la jocul „U” Cluj — Crișul (3-3), nu a semnalat poziția de ofsaid în care se afla Barbu cînd a marcat al doilea gol al clujeșilor. Tot în etapa a XII-a, din nou la centru (Farul — Jiul 1-0), el a fluierat tot timpul cu înțiriere. Nu a fost oare pripită promovarea lui? Alt caz: **Vasile Liga** — Galați, după al doilea arbitraj în „A” a fost retrogradat în lotul B! A trebuit să se aștepte debutul său într-o categorie superioară pentru ca federația să-și dea seama de valoarea lui reală? **Ion Oprea** — Arad a făcut foarte multe greșeli cu prilejul debutului său (C.F.R. — A.S.A., 2-0), în prima etapă și apoi a dispărut din circuitul Diviziei A...

Oare a funcționat bine, în aceste cazuri, cîntarul aprecierilor comisiei de delegări, alcătuită din **Gh. N. Gherghe**, **I. Berdila**, **Vi. Grosu** și **Ioniță Anton**? Pentru că, în schimb, alți arbitri tineri, notați bine la primele lor arbitraje în „A” au dispărut după debut. Fac parte din această categorie **C. Dinulescu**, **Gh. Vasilescu I. V. Topan**. Dintre numele noi, apărute în toamna trecută, doar timisoreanul **Șt. Birăescu** a condus trei partide. Restul...

„CARUSELUL” CONTINUĂ!

Cu mai bine de patru luni în urmă, în articolul intitulat „Caruselul arbitrilor”, ne-am ocupat de rotația (obligatorie și nefirească) ce se practica cu ocazia delegărilor de fosta comisie de specialitate a fostului Colegiu central. Și arătam, atunci, că această rotație — acceptată și pusă în practică mai mult pentru a-l mulțumi pe toți arbitrii din lotul A! — nu face altceva decît să escamoteze personalitatea arbitrilor de valoare, puși în felul acesta în același rînd cu ceilalți, după cum împiedică afirmarea celor talentați și cu bune cunoștințe în materie de arbitraj. Propunem Colegiului central nu numai să pună capăt și valului de debuturi (cele mai multe, fără o temeinică verificare bază valorică), dar să restrîngă numărul de arbitri folosiți în Divizia A (crescînd, în felul acesta, valoarea lotului) și să fie întrebunțați cu precădere acei cavaleri ai fluierului care se dovedesc în formă.

Cu toate că, între timp, conducerea Colegiului central a fost schimbată, constatăm și la noii aleși persistență în aceeași gre-

șeală din trecut: practica delegărilor discontinue a continuat, (numai de șapte ori am constatat că același arbitru a condus, la centru, în două etape consecutive) ca și avalanșa numelor noi.

Ca urmare s-a ajuns la prezența a 38 de arbitri la conducerea jocurilor de Divizia A, cel mai mare număr folosit pînă acum într-o jumătate de campionat cu 16 echipe. Amintim, ca cifră de comparație, că în prima jumătate a actualului campionat al Italiei (tot cu 16 echipe) au oficiat numai 28 de arbitri, cei mai buni dintre ei, ca de pildă **Lo Bello**, **Sbardella**, **Carminati**, **Gonella**, conducînd cite șapte meciuri.

Prima consecință — diluarea valorică a corpului nostru de elită; a doua — inexistența unui arbitru-etalon, arbitru care să constituie un model din toate punctele de vedere (autoritate, calități morale, stăpînirea regulamentului) pentru cei ce doresc să pășească pe spinosul drum de aplicare (justă) a regulamentului de fotbal. În plus, rulara unui număr prea mare de arbitri, fle-

care cu optica lui asupra regulamentului, cu felul său de a gîndi și de a cîntări o situație sau alta petrecută în timpul jocului, împiedică asupra liniei unitare în arbitraj, asupra bunului mers al campionatului.

Iată de ce pledăm pentru o revalorizare a primului eșalon al arbitrilor noștri, operație care se poate înfăptui pe seama altora: revizuirea criteriilor de delegare ca și restrîngerea intervalului de timp scotit necesar pentru ca un arbitru — în special în provincie — să afle că este delegat.

„Acest interval trebuie să fie de minimum 10-14 zile pentru ca foile de arbitraj să ajungă la destinație!” — se afirmă la F.R.F. Din această cauză, delegările se fac cu două săptămîni înainte, deci fără să se aștepte ultima etapă disputată și să se vadă dacă cei delegați nu au făcut cumva greșeli care să-i treacă, pentru etapa următoare, pe tușă. De aceea, de multe ori vedem arbitri prezenți din nou pe teren, ca și cum nimic nu s-ar fi întîmplat.

CINE ȘI CÎTE JOCURI A ARBITRAT

NUMELE ȘI LOCALITATEA	1	2	3	4	5	
					g	o
I. Oprea (d) Arad	45	1948	1	6,00	—	—
Ad. Macovei Bacău	49	1958	1	5,80	—	—
N. Răinea Birlad	37	1959	1	7,80	2	—
G. Pop Brașov	48	1952	1	8,00	—	—
C. Hărbulescu București	39	1960	3	9,00	1	1
A. Bentu București	46	1953	6	8,83	—	—
C. Dinulescu (d) București	39	1966	1	8,00	—	—
I. Drăghici București	43	1948	1	10,00	—	—
V. Dumitrescu București	48	1949	6	9,00	1	1
I. Hrisafi (d) București	47	1953	2	7,50	—	1
D. Isăcescu București	42	1960	2	8,50	—	—
Gh. Limona București	45	1953	5	9,20	1	—
N. Mihăilescu București	50	1949	3	7,33	2	—
V. Pădurescu București	46	1953	5	9,40	—	—
C. Petrea București	42	1958	3	7,66	—	—
N. Petriceanu București	41	1960	5	9,60	1	—
Gh. Popovici București	41	1957	5	9,00	—	—
A. Rădulescu București	45	1956	4	8,00	1	—
G. Vasilescu I (d) București	41	1956	1	8,00	1	—
V. Topan (d) Cluj	39	1957	1	8,08	—	—
Z. Drăghici Constanța	46	1950	4	7,25	1	1
O. Comșa Craiova	49	1946	4	9,50	2	—
Gr. Birsan Galați	44	1951	5	8,70	—	—
V. Liga (d) Galați	43	1960	2	8,00	1	—
M. Rotaru Iași	46	1952	3	7,66	1	—
P. Sotir Medias	47	1956	3	7,66	—	—
M. Bădulescu (d) Oradea	44	1958	2	8,00	—	—
Al. Toit Oradea	48	1958	2	7,50	—	—
N. Cursaru Ploiești	39	1955	5	8,00	1	—
Em. Vălculescu Ploiești	47	1953	4	8,75	—	—
Al. Alexe Rm. Vilcea	42	1958	3	8,00	1	—
O. Anderco Satu Mare	35	1961	3	7,66	—	—
C. Nițescu Sibiu	48	1948	4	8,25	1	1
Șt. Birăescu (d) Timișoara	43	1951	3	9,33	1	—
I. Boros Timișoara	43	1961	1	8,00	—	—
I. Ritter Timișoara	49	1943	4	8,50	1	2
I. Rus Tg. Mureș	37	1961	3	7,66	—	—
S. Mureșan Turda	48	1957	4	8,75	1	—

LEGENDA: d = debutant; 1 = vîrsta; 2 = anul de cînd arbitrează; 3 = numărul de meciuri conduse în tur; 4 = media notelor obținute; 5 = penalți acordate (g = în favoarea gazdelor, o = în favoarea oaspeților).

BALANȚE DIFERITE PENTRU ACELEAȘI GREȘELI...

Desigur că în conducerea, foarte dificilă de cele mai multe ori, a unei partide de fotbal, se strecoară și erori. Rareori sînt consemnate arbitraje perfecte, fără reproșuri. Sînt și arbitri oameni și pot greși și ei. Important este ca aceste erori să aibă influență minimă asupra desfășurării jocului.

Dar, în aceste rînduri nu-i vorba de greșelile comise, ci de modul cum sînt apreciate și sancționate ele de către Colegiul central de resort. Măsuri disciplinare au fost luate cu destulă promptitudine în sezonul de toamnă, după unele jocuri divizionare A, B sau C, și chiar „popularizate”, deși — după părerea noastră — acest ultim procedeu nu-i de natură să îmbunătățească atmosfera în jurul activității „cavalerilor fluierului”, să le întărească autoritatea.

Colegiul central a luat o serie de măsuri juste pe marginea unor arbitraje de slabă calitate și cu implicații în fixarea rezultatelor unor întîlniri. Dar n-a dat dovadă întotdeauna de aceeași judecată și a apreciat și tratat în mod diferit aceeași greșeală. Dăm numai trei exemple care vor susține afirmația noastră:

1. M. BĂDULESCU — Oradea, arbitru meciului C.F.R. Cluj — U.T.A., a anulat un gol valabil marcat de echipa arădeană și a fost sancționat cu suspendarea pe o lună. Colegiul lui din Iași, **V. BUIMISTRIUC**, care a condus partida Progresul București — Politehnica Galați n-a acordat formației bucureștene un gol

valabil, la semnalarea insistență a „tușierului”. **I. Ciolan** — Iași, și a fost suspendat pe 3 luni.

2. V. Liga — Galați a acordat la meciul Dinamo București — A.S.A., un 11 m cînd nu era și, în schimb, a refuzat să acorde unul cînd era. A fost sancționat FOARTE GRAV, cu retrogradarea în lotul divizionar B. Pentru aceeași greșeală însă, **A. Rădulescu** — București a fost suspendat numai pe o lună.

3. Deoarece a acordat un gol înscris neregulamentar (mingea a intrat prin spatele porții în plasă) la meciul I.M.U. Medgidia — Tehnometal București, arbitru de centru **A. Pascu** — Galați a fost sancționat cu scoterea din lotul republican, iar tușierul **V. Paladescu** — Galați cu 3 luni suspendare. Arbitru meciului Sp. Studențesc București — Progresul Brăila, **O. Comșa** — Craiova a acceptat două goluri marcate în condiții neregulamentare și a fost suspendat doar pe o lună, ca și colegul său de la tușă, **V. Grigorescu** — Craiova, care nu i-a semnalat infrațiunile.

Diferența de... tratament este evidentă. Probabil că s-a avut în vedere implicațiile pe care le-au avut sau nu le-au avut aceste greșeli asupra jocului și... tribunelor, dar este vorba de aceeași erori. Și-apoi, parcă față de arbitrii mai buni, cu un prestigiu mai mare, pretențiile sînt și ele mai mari. Atunci? „Este clar că „divanul” arbitrilor trebuie să cîntărească cu aceeași balanță greșelile tuturor arbitrilor.

Sintetizînd, principalele direcții spre care credem că trebuie să se îndrepte atenția Colegiului central, a federației sînt următoarele:

● **revizuirea, cu discernămint și obiectivitate, a loturilor divizionare, cu precădere a primului eșalon, și restrîngerea lor — CA O CONDIȚIE ESENȚIALĂ A CREȘTERII CALITĂȚII ARBITRAJULUI;**

● **stabilirea unor criterii riguroase și obiective în sistemul de promovare — pentru ca în rîndurile fruntașilor să ajungă CU ADEVERAT CELE MAI VALOROASE ELEMENTE TINERE;**

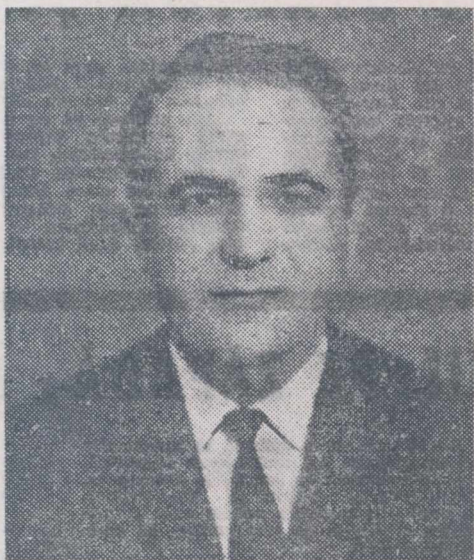
● **modificarea sistemului de delegări în așa fel încît SA ASIGURE CELOR MAI BUNI ARBITRI O ACTIVITATE CONTINUA;**

● **tratament egal pentru aceeași greșeală de arbitraj, cu măsuri disciplinare, interne, uniforme.**

Colegiul central are obligația să ia cele mai eficiente măsuri pentru că este primul interesat și are față de fotbal datoria să asigure arbitraje de cea mai bună calitate.

Pagină redactată de **Petre GAȚU** și **Mircea TUDORAN**

O DATORIE ÎMPLINITĂ

O întâlnire cu Romeo Catană — șeful centrului de copii și juniori al clubului Steaua — reprezintă astăzi pentru mine un fapt, așa spune, obișnuit, cu toate că de fiecare dată, când se iese prilejul, sentimentul adevăratei prietenii estompează fără echivoc banalitatea împrejurărilor. Colegi, cindva, de echipă și legați apoi de identitatea unor pasiuni și preocupări profesionale, am adunat la un loc, de-a lungul a mai bine de un sfert de veac, atâtea amintiri încît timpul ni se pare acum la amîndoi prea puțin înțelegător cu recapitularea spațiului parcurs împreună. Și totuși...

Într-una din zile i-am împărtășit, pe nepregătite, intenția realizării unui micro-interviu. Vădit impresionat, mai mult de caracterul „oficial” ce urma să-l capete convorbirea noastră, Catană mi-a mărturisit, fără a lăsa să treacă neobservată o umbră de reproș: „O prezențaro în premieră, chiar și după aproape patru decenii în slujba fotbalului, mă onorează și mă obligă”.

Patru decenii în slujba fotbalului? Da. Am putea spune chiar o viață de om, cu toate că cei care-l cunosc mai puțin pe Catană s-ar putea îndoi oricînd de acest lucru, orientîndu-se numai după înfățișarea plină de vigoare, jovialitatea-i caracteristică și pasiunea mereu mai vie pentru sportul căruia i-a dăruit o parte din ființa sa.

CA JUCĂTOR. a debutat mai întîi în echipa de „copii minune” a Olimpiei, odată cu V. Stănescu, Panait, Ion Vasile, C. Rădulescu. A fost selecționat în tabăra speranțelor de la Brașov din 1939 și tot în același an a îmbrăcat împotriva Ungariei și Iugoslaviei tricoul naționalei de juniori. A urmat apoi „perioada oboreană” la Unirea Tricolor. Cîrjan și Soni Niculescu i-au fost coechipieri mai vîrstnici. Paraschiya, coleg de generație, în timp ce Oron se pregătea să deschidă o nouă pîrtie în fotbalul nostru dinspre terenul de lîngă gara de Est. În anul 1945 ne-am întîlnit pentru prima oară. Devenisem coechipieri la Prahova Ploiești, alături de Coșma, Beraru, Mladin și Mazăre. Cînd l-a prezentat, unul din conducătorii formației, nea Gogu

Marinescu, Catană a dat mîna cu fiecare dintre noi și fiecareia în parte i-a răspuns, în același fel, urării de bun venit: „Să trăiești, cumetre!”. Și „cumătru” a rămas de atunci și pînă astăzi pentru prietenii, cunoscuți și chiar mai puțin cunoscuți.

Îți mai amintești, Romică, de primul an în Divizia A?

— „Ca și cum ar fi azi. Un lucru însă parcă nu-mi vine să-l mai cred. Jucam în prima divizie a țării și aveam o singură minge pe care după ultimul antrenament de vineri o dădeam la cusut ca să ne putem prezenta duminică la meci. Privește astăzi pe terenuri și spune-mi dacă vezi vreun copil fără balon?”

În anul 1947 am trecut amîndoi la A. S. Armata. Catană juca fundaș, lîngă Panait. Îi ieșise vorba că „întră cam tare”. Era atunci, oricum, un joc mai bărbătesc decît azi, dar, curios, parcă mai puține accidente! Și asta poate fiindcă se juca mai mult fotbal, sau poate că respectul pentru adversar era mai mare. Un exemplu mi l-a oferit chiar Catană. Într-un meci cu C.S.M. Medias, extrema de pe partea sa, celebrul Dobay, zburda în pragul abandonării fotbalului ca pe vremea tinereții. Îndemnat de Mladin să-l joace mai „tare”, Romică a replicat într-o manieră care trăda o anumită concepție despre sport dar și stimă față de partenerul de întrecere: „Cum să-l iau tare, cumetre? Uită că așa e domnul Dobay?”

CA ANTRENOR. Catană s-a dedicat încă de la început, muncii de instruire și educație a micilor fotbaliști. An de an a fost aproape cu regularitate prezent cu echipa sa în turneele finale ale campionatului republican de juniori. Și dacă împrejurările nu i-au dat ocazia să urce pe podiumul învingătorilor, în schimb s-a bucurat de realizări cu mult mai aproape de adevăratul sens al activității sale: generație de generație de jucători lansați pe drumul afirmării: Matei, Codreanu, Mihăilescu, Ilie Stelian sau Dumbravă; Deleanu, Moraru sau Toncea; Manea, Nistor sau Iordănescu.

Și astăzi, la conducerea unuia dintre cele mai productive centre de fotbal din țară, antrenorul Romeo Catană desfășoară aceeași muncă ca în anii primei tinereți.

— „Pe vremea copilăriei mele nu aveam nici echipament, nici mingi și nici terenuri. Pe lîngă toate acestea însă, lipsa aceluia care ar fi trebuit să ne îndrepte pașii către sportul de performanță, am resimțit-o poate cel mai mult. De aceea, mai tîrziu, cînd mi-a venit rîndul să îmbrățesc profesiunea de antrenor, am făcut-o cu toată convingerea, necesității ei dar și cu conștiința împlinirii unei datorii față de mine însumi și față de fotbal. În curînd, voi împlini două decenii de activitate neîntreruptă în slujba formării schimbului de mîine. Și mărturisesc că mă simt ca și cum aș fi început această muncă acum”.

Ce ți-aș putea dori altceva decît succes și... să trăiești, cumetre!

Mihai IONESCU

SPRE 300 DE MECIURI ÎN „A”

Primii pași în fotbal, aceia ai „miuțelor” cu mingea de cîrpă, confecționată din ciorapi, dispăruți ca prin farmec de pe frînghia unde erau întinși la uscat, au fost făcuți în cartierul Pîrneava din Arad, acolo unde Costică Kozska și-a petrecut anii copilăriei.

Și disputa între copiii diverselor curții adunați aici sfîrșea abia seara, în amurg, atunci cînd mingea umplută cu paie sau cîlți, oboșită de atîtea rostogoliri, devenea... invizibilă. După „rodajul” mai-danului, prima dragoste a oricărui fotbalist, prima mare satisfacție a lui Costică n-a întîrziat să se arate. Era într-o zi de vară a anului 1955 cînd a îmbrăcat pentru prima oară un tricou, parcă de căpătat, dar care purta nr. 6 pe el, zi în care fusese legitimat la echipa de juniori a Fabricii de zahăr.

Anul următor, antrenorul N. Dumitrescu (care de mult întrezărea în băiatul acela brunet calități de mare fotbalist) l-a luat la juniorii U.T.A.-ei. Pîtit după gardul de sîrmă, privea cu răsufletare tăiată la antrenamentul seniorilor încercînd să-l copieze, să le fure meseria așilor (Petcovschi, Farmati, Jurcă, Băcuț II, Boitoș etc.), încercînd apoi să le aplice în meciurile de la Juniori.

Deși Kozska nu împlinise încă vîrsta de 18 ani, antrenorul Coloman Braun vedea în el talent cu carul și iată-l titular în echipa I pe postul de mijlocas, alături de Jenei! Edițiile campionatului 1957—1959 l-au consacrat definitiv. Jocul sobru la interceptie și pasele precise au fost cele două atribute care l-au titularizat. Solicitățile diverselor cluburi, tentante de altfel, l-au convins pe puștii naiv să se transfere la Rapid București. Cei trei ani de glorie din Giulești au însemnat și inaugurarea selecționărilor în echipa națională a mijlocașului robot.

Ascultînd de îndemnul părinților săi, suferinzi în acea vreme, Kozska revine la U.T.A. unde joacă încă două

bătrîn dar numai ca vechime în fotbal, cînd joacă în divizia A de 13 ani. Declară cu toată sinceritatea că mă simț și acum la fel de tînăr ca și atunci cînd am jucat primul meci în Divizia A. N-am să-mi pun ghetete în cui, ca una cu două. Am jucat 276 de meciuri în prima divizie și pînă nu rotunjesc cifra la 300 nu mă las. Bineînțeles, voi realiza acest lucru numai dacă voi dovedi că merit să fiu în continuare titular în echipa Farul”.

Cu privirea în gol, căutînd parcă să-și amintească de toți anii frumoși ai carierei lui sportive, Costică Kozska se echipează agale oare pentru a cita mîoară? — pentru a pătrunde din nou pe dreptunghiul verde al stadionului, acel dreptunghi care i-a adus atîtea satisfacții. Antrenamentul a început. Și acum ca și de fiecare dată „bătrînul” se află în fruntea grupului de jucători, arătîndu-le celor mai tineri numai așa ghetetele nî vor fi puse în cui prea repede...

Gheorghe NERTEA

UN PAS URIAȘ : DE LA „ABATORUL” ÎN „ECHIPA SĂPTĂMÎNII”!

Roșu de la F. C. Argeș a apărut recent și subit în fotbalul nostru de performanță. Spectatorii, neavizați, au zărit deodată înaintînd pe gazon, în dreapta celebrului Dobrin, un băiat blond, înalt și subțire. Se întimpla (Roșu și-a amintit, fără sovărire) în ziua de 2 decembrie 1968, în ultima etapă din turul celui de-al cincilea campionat, în meciul cu A.S.A. din Tg. Mureș. Intrarea în scena principală fusese precedată de o apariție fugară și neconcludentă (10 minute, la Oradea, în meciul cu Crișul). Adevăratul debut însă, meciul amintit, în care se înfruntau două echipe angajate în lupta grea din straturile de jos ale clasamentului, a însemnat „o explozie”. Roșu cel tînăr (21 de ani) și necunoscut, a marcat două goluri în răstimpul a 90 de minute jucate excelent. Cronicarii sportivi l-au notat aproape de calificativul maxim (9 revista Fotbal, 9+ zi-

arul Sportul), iar numele său figura a doua zi în „ echipa săptămînii”. Ce se putea cere mai mult de la un băiat care nu jucase pînă atunci decît în deschidere (campionatul tîneret-rezerve)?

Între evenimentul de atunci și cel de astăzi — prezentarea detaliată în coloanele preseii — s-a scurs un an. Un an întreg ce putea confirma debutul strălucitor (dar n-a făcut-o total), ce putea de asemenea spulbera iluzii și din fericire nu s-a întîmplat. Timpul a lucrat pentru Roșu pe făgașul cel mai solid. L-a ferit de înalțimi înșelătoare și, deopotrivă, de prăpăstii fără ieșire. El reprezintă deocamdată pentru F.C. Argeș jucătorul tînăr care poate menține în echilibru două cantități abstracte: pretențiile altora și posibilitățile proprii. Condiția sa de jucător oscilează azi între titularizare și locul din față pe banca rez-

zervelor. Flerul său în teren, calitățile de realizator, dorința de afirmare, îl trimit adesea în „unsprezecele de bază”, și îl împovărează cu responsabilități ce în mod nor-

mal ocolesc jucătorii mediorici. Căci lui Roșu, antrenorul Teacă i-a imputat o dată la Bacău eșecul (în min. 87 a ratat egalarea), administrîndu-i o pedagogie „sui generis”, pentru ca, același antrenor, să-l acopere altădată cu sărutări cînd F.C. Argeș învingea Rapidul. Golul victoriei fusese marcat de Roșu. Minutul? Culmea ironiei, tot 87!

Ascensiunea lui Ion Roșu în fotbalul românesc a fost într-un fel hiperbolică. Băiatul din comuna Andronache, văzut o dată la un trial de profesorul C. Ardeleanu și ales pentru centrul „Viitorul”, a evoluat apoi cu rezultate individuale bune, dar în medii fotbalistice cenușii: din 1964 joacă la Electronica în categoria orășenească Onoare, după desființarea acestei echipe prin fuziunea cu divizionara B Dinamo Victoria și

refuzul antrenorului Taciuc de a-l transfera, urmează 5 etape și 18 goluri la Abatorul, apoi Dinamo Obor (tot categoria Onoare), în mina antrenorului Gică Teodorescu. Valoarea lui Roșu se convertește în goluri, o dată chiar în 5 goluri la rînd în poarta echipei „Dacia”. Și steaua lui Roșu începuse să răsară. Antrenorul Teodorescu l-a luat într-o zi după umeri, l-a strîns prietenește la piept lîngă inima lui mare și i-a spus: „Bădie, tu nu ești jucător pentru Dinamo Obor”. Roșu inghețase... Dar Gică Teodorescu a completat: „O să vorbească cu Bălănescu și Mladin să te ia la Pitești”.

Așa a ajuns Roșu să agite curiozitatea cititorilor de presă sportivă, într-o zi de decembrie a anului 1968.

Pasul său în Divizia A a fost imens și de bun augur.

Ion CUPEN

IMPRESII DE LA PRIMELE DOUĂ JOCURI ALE ECHIPEI NOASTRE NAȚIONALE ÎN BRAZILIA

BELO HORIZONTE, 27

Acum, după două partide disputate de fotbalisti români pe „continentul fotbalului”, se poate spune că debutul tricolorilor a fost pe măsura așteptărilor. În primul joc, cel cu Cruzeiro, disputat vineri 23 ianuarie, reprezentativa noastră a învins un adversar de certă valoare. Pe parcursul meciului au ieșit în

Neagu

evidență și oboseala drumului de mii de kilometri făcut pe ruta București — Paris — Rio de Janeiro — Belo Horizonte, ca și insuficienta perioadă de acclimatizare sau terenul complet desfundat din cauza ploilor care au căzut zile întregi. În al doilea meci, disputat duminică 25 ianuarie, cu Atletico, fotbalistii români au făcut dovada unui fotbal de calitate și că posedă acele însușiri care i-au plasat în rândul celor mai bune 16 echipe care vor alinia la sfîrșitul lui mai, în Mexic.

1-2 CU CRUZEIRO, ECHIPIA LUI TOSTAO

Cu o zi întârziere, din cauza ploii care nu mai contenea, a început turneul organizat în localitate, cu participarea formațiilor braziliene Cruzeiro și Atletico, a echipei României și a formației Sparta Praga. Formația noastră a jucat în vedetă, la lumina reflectoarelor de pe stadionul „Minerais”. Terenul nu a convenit jucătorilor noștri — în special cuplului de atacanți centrali — și a contribuit la victoria reușită de Cruzeiro cu 2-1 (0-0).

Trebuie să amintesc că Cruzeiro (care, în 1961, i-a mai învins pe tricolori cu 1-0, într-un meci întrerupt din cauza ploii) este campioana statului Minas Gerais și a ocupat locul al doilea în „Cupa Braziliei”, după Palmeiras Sao Paulo. Cruzeiro este cunoscută datorită victoriilor răsunătoare obținute în fața unora dintre formațiile de elită ale Braziliei, chiar și în compania celei a lui Pelé, F. C. Santos. E adevărat, în meciul disputat cu noi, nu a jucat Tostao, incomplet refăcut după operația suferită la ochi, dar Piazza, Dirceu Lopes și Ze Carlos au făcut din plin dovada valorii lor, a calităților care i-au adus până în prima reprezentativă a Braziliei.

Timiditatea cu care fotbalistii români au acționat în prima parte a jocului, l-a făcut pe antrenorul Angelo Niculescu să încerce, în a doua repriză, alți jucători. Și astfel, în locul liniei de mijlociași Nunweiler VI — Dinu au intrat cuplul Ghergheli — Dumitru, iar Domide i-a luat locul lui Dembrowschi. Modificările au fost de bun augur pentru că, mai ales spre final, jocul nostru surprinde de multe ori pe Cruzeiro cu atacuri și contraatacuri puternice, din nefericire fără rezultat material, astfel că scorul rămâne 2-1 (0-0) în favoarea formației braziliene, ale cărei goluri au fost semnate de atacantul Palhinha (min. 47), și fundașul Lauro (min. 55). Golurile au fost primite destul de ușor: primul este urmarea unei serii de greșeli de plasament ale

fotbaliștilor noștri. Astfel, la o aruncare de la tușă executată de Piazza, jucătorii noștri nu-i marchează strins pe adversari, aceștia intră în posesia balonului, care ajunge la atacantul Palhinha. În „suivi”, Hălmăgeanu este ușor driblat de același Palhinha și Răducanu scoate balonul din plasă: 0-1. Scorul se majorează ca urmare a unui fault în careu al lui Dan asupra lui Dirceu Lopes, la o fază care nu reclama — ca ultimă posibilitate de înălțare a primejdiei — un fault. Același Dirceu execută lovitură, Răducanu boxează imprecis balonul și fundașul lateral Lauro reia în gol: 0-2. Scorul este modificat în favoarea noastră în min. 76 când Dobrin, la una din puținele faze în care l-am recunoscut pe atacantul pitestețean, trimite o pasă excelentă lui Dumitrache. Atacantul dinămovist face dovada valorii sale, dribleză trei apărători brazilieni, îl scoate din poartă și pe portarul Raoul și înscrie de la cîțiva metri: 1-2.

Probabil, așa cum am spus și la începutul acestor rânduri, echipa noastră s-ar fi comportat altfel pe un teren uscat. Nu e mai puțin adevărat însă că ea a intrat pe teren impresionată și de reclama deosebită care s-a făcut în zilele premergătoare turneului celor două formații braziliene. Printre altele, se amintea că aici, la Belo Horizonte, au fost învinse echipe puternice cum ar fi cea a Uniunii Sovietice (întrecută cu 2-1), Iugoslavia (care a pierdut cu 3-2) și chiar repre-

terenul de joc, am fost întâmpinați de aplauze și ovatii, de nu știam ce s-a întâmplat; petardele nu mai conteneau, aproape că acopereau complet fanfara care cînta tot pentru noi! Pe scurt, o atmosferă curat sud-americană, cu care fotbalistii noștri nu s-au întâlnit pînă acum niciodată în deplasările lor pe acest conti-

Dumitrache

nent, o atmosferă care a turnat, parcă, foc în vinele sportivilor noștri. Ni s-a explicat că în tribune (35.000 de spectatori) sînt suporterii ambelor echipe, Cruzeiro și Atletico, între care există o mare rivalitate. Întrucît Cruzeiro ne învinsese cu 2-1, „galeria” acestei echipe era interesată ca românii să înregistreze un rezultat cît mai bun în fața lui Atletico și era de partea noastră. Cu petarde, cu fanfare...

Pînă la urmă, suporterii lui Cruzeiro au exultat de bucurie, marea lor rivală, Atletico, clasată pe locul al doilea în campionatul statului, a pierdut. Atît de mult a „costat” înfringerea, încît imediat după joc conducătorii clubului Atletico ne-au propus o nouă partidă, pentru miercuri. Oferta a fost însă declinată, întrucît la 28 ianuarie va trebui să jucăm la Curitiba.

În vederea jocului cu Atletico, Angelo Niculescu a schimbat aproape total echipa, pentru că turneul are un caracter de pregătire și de aceea a hotărît să ruleze tot lotul. La începutul jocului au fost aliniați următorii: Ghiță — Sătmăreanu, Hălmăgeanu, Dan, Mocanu — Ghergheli, Dumitru — Neagu, Domide, Dumitrache, Lucescu.

Fotbaliștii noștri se impun după o scurtă perioadă de tatonare. În min. 25 notăm prima mare ocazie a noastră, ratată de Dumitrache. Sapte minute mai tîrziu, Domide îl imită trimițînd cu capul peste bară. Minutul 39 aduce unicul gol al jocului: LUCESCU EXECUTĂ O LOVITURĂ LIBERĂ DE LA MARGINEA CAREULUI, SUS, ÎN MIJLOCUL LUI, UNDE SE AFLA NEAGU; UN „CAP” BINE PLASAT ȘI SCORUL E DESCHIS: 1-0. În min. 42 Vaguino este faultat, Dario șutează puternic dar Ghiță e la post.

Ca urmare a jocului rapid și energic impus de formația României, ocaziile noastre de gol se succed neconținut. După pauză, în min. 52, Neagu are din nou o mare posibilitate de a mări scorul dar nu obține decât un corner rămas fără rezultat. Doar spre sfîrșit Atletico revine în atac (presingul nostru n-a mai dat rezultate din prima repriză și în jumătatea celei de a doua, a început să-și spună cuvîntul și oboseala), dar atît Răducanu (care-i luase locul lui Ghiță), cît și apărarea noastră imediată înlătură orice pericol. Cele mai periculoase faze s-au petrecut în minutele 80 (Wantuir șutează peste poartă), 84 (un șut al lui Dario trece pe deasupra lui Răducanu dar Hălmăgeanu degajează în ultima clipă printr-o spectaculoasă foarfecă din apropierea porții)

(Continuare în pag. 12)

AZI VĂ INFORMĂM DESPRE:

PE STADION ȘI ÎN

I-am găsit pe elevii lui Șerban Justin tocmai cînd ieșeau la cel de-al 18-lea antrenament din acest an. Gerul tăios și stralul subțire de zăpadă nu reprezentau un impediment pentru Lupulescu, Ianul, Contardo, Moldoveanu, Pal, Marica și ceilalți. Și tată pe cei 17 jucători atenți la fluierul prelung al antrenorului, gata de a începe exercițiile de încălzire. Printre ei, și fostul internațional Emil Avasilchioaie, secundul ieșenilor, pînă nu de m

rul divizionarei C. Nicolina, 1 vîdusem de ani de zile... „Am preferat să ne antrenăm unde condițiile atmosferice destul de prielnice, iar terenul răd din vecinătatea stadionului zîlă într-o stare bună, astfel încît să putem avea un program extrem de încărcat. — ne ban Justin. Anul trecut, în

UNII, PE ZĂPADĂ; AL

Litoralul e liniștit. Marea este ca o oglindă în aceste zile de ianuarie. Nici urmă de zăpadă. De mult, spun localnicii, n-a mai fost o iarnă atît de blîndă ca acum, la Constanța. Al impresia că te așzi undeva într-o zonă a Mediteranei. Poate că acesta este și unul din motivele pentru care „timonierul” Robert Cosmoc nu a plecat, ca alte echipe, în căutarea zăpezii stațiilor de munte.

De două săptămîni, lotul Farului lucrează intens. Ziurile sînt două antrenamente. Unul dimineața pe faleză, pe nisipul fin: sprinturi după sprinturi, alergări în pantă, coborîșuri și urcușuri pe cele aproape 200 de trepte ale plajei de la Modern — de două, trei, patru sau cinci ori; lucru cu balonul în micile ateliere pentru repetarea procedurilor tehnice. Aici timpul trece mai repede și mai... plăcut.

După amiază la sală, alte exerciții: cele de forță se com-

Sasu, în timpul exercițiului preferat

pletează cu cele de îndemînare. Ziua de lucru se sfîrșește cu explicații teoretice în fața tablei, unde Cosmoc cristalizează ideea de joc a echipei.

Varietatea programului nu lasă loc plictisului. Albastrii galbeni acumulează forțe, cunoștințe, în vederea returului. Pînă acum nici unul nu s-a plîns de oboseală și intensitatea antrenamentelor. Nici chiar acela care au depășit de mult granița celor 20 de primăveri. Tică Popescu, cu cele 4 kg date jos, în perioada scursă, arată altfel.

Cosmoc face precizări:

Cosmoc explică marcajul „om la om”

un in
spor
viață

unor

în ec

gătit

excel

stabil

Const

Kallo

și m

comp

în me

să nu

de tir

echipă

n-are

mari,

Me

loroaș

pionat

cător

mare

jucăto

Fleșc

litate,

men d

reclari

de po

indoiat

cîțil

ma

zări

pare

recuno

un p

echipe

Așa

pentru

L

C.F.

namen

pra ec

lui slo

etape

gătire

lumea

din me

o scur

apăsat

și la

efectue

termind

șurare

de spo

liber.

doresc

lări m

structu

te ele

tehnici

Noi

lucru

vocați

ceasul

asezați

(gripa)

țional

acasă,

un exa

țiile lu

și Dar

echipei,

rei C

reprezin

Meciuri

incă de

Octavia

cu bune

lul Gal

(„fără

dr. Răc

Am s

bună,

spectato

întimpl

C.F.R.

voia lo

chităși o

echipam

din cap

la baza

sosească

antrena

întîzier

cutatea

bitul ca

de spor

E PÎNĂ LA ÎNCEPEREA RETURULUI DIVIZIEI A

„I.TEHNICA • FARUL • „U“ CLUJ • C.F.R. • JIUL

A DE GIMNASTICĂ

sat pentru antrenamente la Cîm-
ig Moldovenesc și alegerea n-a
dintre cele mai bune. Temperatura
tă și vremea ploasă de acolo au
ibuit serios la întreaga noastră
ortare nemulțumitoare din tur.
n întors la Iași abia cu câteva
înaintea primului meci, cu Rapid,
omodați cu terenul și cu tempe-
a foarte ridicată, jucătorii parcă
1 plumb în ghetă și abia am scos

NISIP !...

te de medie sînt foarte bune. Este
cred că întreg lotul dovedește un
ilitate, o grijă permanentă pentru o
tadionului”.

o schimbare în bine a mentalității

urența pentru ocuparea unui loc
i pe Jăratec. Cînd am început
ne colaborator cu care mă înțeleg
anc: toți pleacă la zero pînă la
fiecare are dublura sa. Tănase, pe
e Eftim, Dumitru Popescu pe Badea,
as Eftim, Ologu ș.a.m.d. Să-i vezi cum
rămîni”.

Sorin și Koszka, de exemplu,
e în acest sezon că vîrsta lor este
i cu fotbalul.
hoslovacul Kvasnjak la televiziune
ngariei, intervine Tică Popescu. Sau
arie : Leret, de pildă”.

„În sezonul trecut...
ați speciale. Transferul făcut destul
perioada pregătitoare la noua mea
ite „tușe” și cite altele, despre care
i vorbesc cum. Nu-mi plac cuvintele

lică, susținut în compania unei va-
e, din Odesa (a 2-a clasată în cam-
lmat în bună măsură intențiile ju-
lecare în parte a depus un volum
ervat o circulație rapidă în teren a
alon. Cu deosebire Sasu, Tănase și
c și apărare, chiar dacă nu în tota-
tativul de „bine” (e doar primul exa-
e: urmează), lasă să se întrevadă co-
e de la 4-2-4 la una mai aproape
ale jucătorilor : 1-3-2-1-3. Fără
nare la față cere încă timp, exer-
are, tenacitate și constiințiozitate.

Cosmoș cot la Hasot cred în
„pășază” cit la cot în aceste

„Pînă pe jucătorii în teren,
e respectării stricte a organi-
mizăm, să fiți siguri că va dis-
te se formă”. În fond, de ce să nu
nu este altceva decît un subterfugiu,
unde anumite slăbiciuni ale unei
die un vîntel dătător de speranțe
nimoșii săi susținători.

Stelian TRANDAFIRESCU

un 0-0. Așa am dus-o primele 7 eta-
pe. Abia în a doua jumătate a turu-
lui ne-am mai „intrat în mină”
Caracterul antrenamentului la
am asistat, a fost dezvoltarea rezisten-
ței generale și specifice și perfecțio-
narea loviturii mingii. Durata : 140 de
minute.

Și după o multitudine de exerciții
cu mingea (pase, preluări, conduceri
tras la poartă etc.), lotul de jucători
traversează strada și dispore sub tribu-
nele stadionului „23 August”. Nu tre-
cuseră decît 45 de minute de la începu-
tul antrenamentului și curiozitatea ne-a
grăbit pașii într-acolo. Transferați pen-
tru 30 de minute în sala de gimnastică
de sub peluză, ieșenți au efectuat
două circuite dificile în scopul dezvoltării
rezistenței generale și specifice. S-au
făcut repetări trecîndu-se alterna-
tiv pe la 6 „atelieri”, apelîndu-se
la mingi medicinale, saltele, bănci,
mingi suspendate, garduri, pasa cu
peretele, exerciții complexe concepute
de prof. Ion Marica, cel care se ocupă
de pregătirea fizică a jucătorilor în u-
cestă perioadă.

După obișnuita revenire s-a ieșit din
nou în aer liber, teren, unde toți jucă-
torii s-au adaptat perfect la efort do-
vedind o poftă de joc demnă de invi-
diat. Lotul ieșean a fost împărțit în
două echipe și s-a... încins un meci în
toată regula. Pe margine — cîțiva spec-
tatori printre care Cuperman — sufe-
rînd o recidivă la mușchii aductori —
și Stoicescu II, căruia medicul Vlad
Tiberiu și Igor Dumitrescu i-au acor-
dat o înmîrire deosebită și i-au promis
că de la 2 februarie va putea în-
cepe antrenamentele, dar urmînd un
program special. Tot la această dată
va reveni în mijlocul colegilor lui și
portarul Constantinescu, învoit în a-
ceste zile de la antrenamente pentru a
putea susține examenul de stat la A-
cademia de științe economice.

Sus, în Dealul Copoului, liniștea o-
dihnită a sîrit coborîse peste sta-
dion. În cabina jucătorilor ieșenți se
purtau discuții aprinse, domnea voia
bună. Ceaiul fierbinte, baia și masajul,
minușosul control medical, îi pregăteau
pe elevii lui Șerban Justin pentru cele
două antrenamente de a doua zi.

„Această intensitate în pregătire —
ne-a precizat Justin Șerban — va fi
menținută pînă la 1 februarie cînd vom
începe jocurile de verificare pe care
le-am și perfectat cu Nicolina Iași,
C.F.R. Pașcani, Dinamo Bacău și Pe-
trolul.

Am părăsit Iași cu convingerea că
jucătorii sînt ambițioși și dornici de a
ocupa în retur un loc mai bun în cla-
sament.

Gh. N.

Intregul lot al lui „U” Cluj execută încălzirea ce precede
meciul dintre „echipa mare” și cea de tineret-rezerve
Foto : EM. SALZBERGER — Cluj

REÎNTÎLNIRE OPTIMISTĂ

De curînd, echipa Universitatea
Cluj s-a reîntîlnit, după o lună de
zile, cu antrenorul ei. Ștefan Cirjan
a depășit cu bine convalescența și
simbătă s-a întors lîngă băieții lui.

Băieții lui, nu rămăseseră însă
fără busolă, în așteptarea lor ne-
răbdătoare. Secția de fotbal incre-
dintase conducerea pregătirilor an-
trenorului de atletism Ion Arnău-
t. Alături de „secundul” Silviu Avram,
antrenorul Arnăutu a transferat pen-
tru două săptămîni metode de antre-
nament specifice atletismului, pe te-
renul de fotbal. S-a considerat că o
solicitare intensă în actuala perioa-
dă, va aduce suficiente resurse în re-
zervarele cu potențial fizic ale echi-
pei. Antrenamentele s-au rulat zil-
nic, cite două ore și poate și mai
bine. Iar profilul lor l-au desenat,
în special, alergările variate, „corvoa-
da” halterelor, săriturile cu coarda,
gimnastica la aparate. Cu mingea s-a
lucrat mai puțin. Părăsită dar nu și
uitată într-o sacsoșă, ea a fost repusă
în drepturile ei. Pe un stadion aco-

perit cu zăpadă, echipa primă a dis-
putat un joc aprig cu echipa de ti-
neret-rezerve. Pe marginea terenului,
evenimentele erau supravegheate
de Ștefan Cirjan și de medicul Al.
Pop, înarmat cu diverse aparate pen-
tru control. Și, alături de ei, doi in-
disponibili : Codrea, care traversează
ultima fază a unei vechi afecțiuni rena-
le, și Uifăleanu, accidentat ușor la un
antrenament precedent. În mijlocul
terenului, în postura de arbitru, Sil-
viu Avram.

Și meciul a început. Mai molcom
la început, s-a îndrîjit treptat, s-a
încins din dorul fotbalistilor pentru
minge, din dorința fiecăruia de a
etala în fața „statului major” al
echipei, propriile posibilități. În lip-
sa lui Uifăleanu, pe extrema dreap-
tă a evoluat Cezar Ardeleanu, jucă-
torul student în Cluj și cu legitima-
ția la Steagul roșu Brașov. În aștep-
tarea unei „dezlegări”, Ardeleanu evc-
luează cu ambiție și aplomb. Pe un
fond de dominare a primei echipe,
replica „posibililor” nu admite for-

malismul. Duelurile sînt disputate,
fazele de poartă — dinamice. La un
moment dat, Mustăța va plăti zelul,
accidentîndu-se : într-o dispută pen-
tru minge cu fundașul Mihailă, el
acuză entorsă și părăsește terenul.
Dar dr. Pop era la post și-și va face
imediat datoria. Antrenorul Cirjan
nu-și poate ascunde nemulțumirea;
il ceartă pe Mustăța pentru lipsa sa
de prevedere, se liniștete însă la avi-
zul medicului. („entorsă, o săptămîni
repaus !”), iar a doua zi, cu noaptea
în cap, era la cămin să vadă ce mai
face „copilul ăsta de Sandu”.

După 80 de minute, imbarcată în
autobuz, „U” Cluj părăsește parcul
sportiv V. Babeș, cu destinația Sta-
dionul Municipal.

Peste puțin timp, toți jucătorii Uni-
versității Cluj, în jurul unei oale
aburinde, savurau un ceai cald, cu
conștiința datoriei împlinite.

Ion CUPEN

... PENTRU PRIMĂVARĂ

în început an-
ianuarie. Asu-
pericolul locu-
primelor 15
itate de pre-
mstituie (toată
) primul asalt
imăverii. După
acomodare, s-a
edala exigenței
ul de jucători
te zilnice, al-
lor de desfă-
(frumoasa sală
o zi în aer
escu și Hulea
chipei acumu-
ră, lecțiile au o-
tivîndu-se toa-
regătiri totale :

„Într-o zi de
fuseseră con-
într-adevăr, la
valiști așteptau
seu doar Soos
tă la lotul na-
hwartz (plecat
oman (aflat la
e acelea, emo-
năi împărțeau
ită achiziție a
it al divizion-
a. Damian nu
ingura noutate.
r și atacate cu
: e vorba de
îndat o vreme,
U” Cluj și Ofe-
na, fost fundaș
ului”, ne spune
limpia Oradea.
slăteau în tri-
mintă ca niște
ala sălii nu se
jucătorii lui
de fapt, fără
ul slabei capa-
clubului. Căci
ia transportat
al orașului, de
rie, întîrzie să
„după o oră,
începe (o oră
leopotrivă efica-
buzunarul clu-
cu... ora, sala

90 de minute jucătorii au suportat
(poate nu e termenul cel mai potri-
vit, căci voluntariatul și buna dispo-
ziție au fost evidente), un program
intensiv. Alcătuirea lui însă i-a „fu-
rat” pe jucători, căci antrenorul Ră-
dulescu a imbinat priceperea medi-
cului cu aceea a antrenorului. Un
circuit de exerciții fizice stricte, vi-
zînd toate grupele musculare, a fost
presărat cu jocuri sportive și, ast-
fel, rigiditatea unor probe fizice dure
a fost alungată de plăcerea firească
a jocului cu mingea. Și, la ora 13,
antrenorul a suflat parcă altfel de-
cît pînă atunci în fluierul său : mai
lung, cu o inflexiune energică în fi-
nal, ce anunța încetarea „lucrului”.
Într-adevăr, a urmat o pauză scurtă,
dar nimeni nu s-a cîlînit din loc.
Nici nu se putea, fiindcă ultima ju-
mătate de oră trebuia să însemne
(jucătorii știau acest lucru) un tur-
neu fulger : 5 contra 5 ! Pînă să re-
partizeze antrenorul jucătorii, Cris-
tea, V. Alexandru, Soo, Marian Po-
pescu și Cococarul s-au și izolat în-
tr-un colț. „Voi v-ați ales singuri, dar
tot nu veți ciștiga”, îi avertizează,
oarecum muștrător, dr. Rădulescu. Se
constituie și celelalte „echipe” : Na-
gel, Tegean, Bretan, Dragomir, Bar-
na și Lenghel, Petrescu, O. Ionescu,
Costea și Stîncel. Cei care s-au ales
de la ei putere aveau obligația de
a răsturna o afirmație, de a în-
frunța orgoliul stimulat al celorlalți.
După patru meciuri, mini-echipa lui
V. Alexandru s-a dovedit, într-ade-
văr, cea mai bună (8 goluri marcate
față de 5 și, respectiv, 3).

Antrenamentul se terminase, ju-
cătorii pleacă spre vestiare, efortul
susținut își pusese pecetea pe tri-
couri. Poate cel mai marcat era Va-
sile Alexandru.

— Il vezi ? — mi-l arată cu bărb-
ia, antrenorul Rădulescu. E de ne-
recunoscut. Muncește enorm, fără să
se poată evidenția, din fericire, pen-
tru că toți, fără excepție, sînt pro-
fund serioși.

— Dar Petru Emil ? — a venit,
spontan, întrebarea.

— Petru a reluat, și el, pregătirile
cu echipa de tineret. Eu, în orice
caz, îl aștept.

L. C.

La Jiul, două echipe de „capră” : albi, contra negrilor
Foto : L. ADORJAN

CU JIUL LA... CONFLUENȚA DUNĂRII CU CERNA

Priveam de sus, de lîn-
gă noua gară a noului o-
raș Orșova, peisajul de la
confluența unuia dintre
cele mai reperi riuri din
țară, Cerna, cu Dunărea.
Un peisaj aparte. Vechea
vatră a orașului, părăsită,
așteaptă clipa, nu prea în-
departată, cînd apele vi-
torului lac de acumulare
o vor acoperi în întregi-
me.

Acolo, la punctul de în-
tîlnire al Cernel cu flu-
viul se afla, simbătă 24
ianuarie, și... Jiul.

Rămăs în picioare încă
puțin timp, micuțul sta-
dion orșovean găzduia o

întîlnire amicală între
două echipe de calibre
diferite. De o parte, o
divizionară A, venită din
decesiunea Petroșaniului
— Jiul ; de cealaltă, o
ambicioasă fruntașă din
„C”, reprezentantă a
U.M.T.-ului de pe Bega.
S-a jucat aprig, fără me-
najamente. Tehnic și ru-
tinei Jiului, U.M.T.-iștii
l-au opus o rezistență tip
„Cupa României”. Scor
1-1, dar un cu totul alt
rezultat au urmărit antre-
norii celor două echipe :
verificarea — pe parcur-
sul celor 90 de minute —
a stadiului de pregătire a

jucătorilor. Pentru băieții
lui Titus Ozon și Viorel
Tîlmăciu a fost primul a-
mical din acest an și dacă
pe acel stadion singuratic
ar fi existat și spectatori,
ei ar fi avut prilejul să
desprindă din meci cîteva
faze spectaculoase, avînd
în roluri titulare pe Sta-
manichi (noua achiziție a
minerilor, un jucător ven-
nit la Jiul de la S. N.
Oltenița), Achim (reînt-
rat în grațiile severului său
antrenor datorită derizien-
lor) care se pregătește zi
de zi). Popa Remus, Co-
torman și Breban și Iancu
de la tîmșoret, priau

fiind de altfel și autorul
golului echipei sale.
Părăsind stadionul... pără-
sînd, ocolind noul oraș,
autobuzul Jiului se în-
scria apoi pe banda șose-
lei naționale, urcînd prin
defileul Cernel spre reșe-
dința temporară a echipei,
modernul și impunătorul
hotel „Hercules” din bă-
trîna stațiune balneo-cli-
matică.

În jurul orei 15, dialogul
cu antrenorii Jiului (axat
pe evidențierea elemente-
lor esențiale ale pregătiri-
lor) era pe punctul de a se
încheia. Notasem o su-
mederie de idei : echipa

și-a recăpătat, în propor-
ție de 70-75%, capacitatea
de efort. De săptămîna a-
ceasta se va trece la pre-
gătirea tehnică individuală,
căutarea celei mai bune
formule de echipă — care
nu va avea nici un sen-
sor de drop — prin ju-
careea a cite 3-4 meciuri
săptămînal (cu Unirea Or-
șova, Metalul Topleș,
C.S.M. Resița, Minerul A-
nina, Metalul Tr. Severin,
Ripensia sau C.F.R. Timi-
soara, „U” Craiova, „U”
Cluj etc.), recuperarea cî-
mai rapidă a celor doi
jucători accidentați —
Tonca și Stoker etc. Era
o liniște de invidiat pe
culoarele modernului ho-
tel.

— Ce fac băieții ?
— Se odihnesc. Dorm,
— Toți ?
— Fără nici o excepție !
— Oare ?

Conflict între redactor și
antrenor ? Titus Ozon
căuta să mă convingă de
faptul că Jiul e o echipă
cumințe, disciplinată și
dacă nu cred, să... Eu u-
nui nu voiam, însă, să
pierd un... pariu. Așa că
mi-am luat rămas bun.
Grăbeam pasul spre sta-
ția autobuzului. Cînd, în
față, urcînd spre cinema-
tograf, Peronescu și Stă-
urmat de Naidin, Stoker,

Cotorman. Îi ispitise ați-
șul cinematografului, no-
ile aventuri ale lui Wine-
tou și Old Shaterhand
dintr-o așa zisă Vale a
morții. Pierduse pariu
Titus Ozon ? Nu, nu cred.
Pentru că, într-adevăr,
Jiul este o echipă disci-
plinată, hotărîtă să se
comporte și în retur la
fel de bine ca în toamnă,
obiectiv pentru îndeplî-
rea căruia muncește din
greu.

Nu mai de nu s-ar găsi
printre jucătorii ei unul
care să ne... contrazică.

Lau: aniu DUMITRESCU

STEAGUL ROȘU —

SCURT POPAS ÎNTRE RETROSPECTIVĂ ȘI PERSPECTIVĂ

JUCĂTORI	MECIURI JUCATE	TOTAL MINUTE	MEDIA NOTELOR
1. ADAMACHE	15	1350	773
2. IVĂNCESCU	15	1350	680
3. JENEI	15	1350	666
4. PENZES	12	1018	616
5. OLTEANU	11	990	700
6. GRECEA	1	90	600
7. RUSU	5	339	650
8. PESCARU	15	1350	753
9. JAMAISCHI	5	367	640
10. BALINT	15	1305	673
11. KADAR	12	835	609
12. NECULA	15	1324	600
13. FLORESCU	15	1324	606
14. GANE	7	461	557
15. GYORFI	15	1328	733
16. TARCU	2	69	500

În vara anului 1968, aniversarea a 20 de ani de la apariția în arena fotbalului nostru a formației brașovene STEAGUL ROȘU încheia, odată cu retrogradarea acesteia în Divizia B, un capitol din existența unei echipe care sub conducerea regretatului antrenor Silviu Ploieșteanu parcursese în două decenii un itinerar lung, începând de la poalele afirmării, spre piscurile performanței și de aici înapoi... până în pragul abisului.

Perioada următoare, aceea a redresării, a fost poate tot atât de grea ca și începutul. La capătul unui nou episod din tinăra istorie a clubului brașovean însă, activitatea cuplului de antrenori V. Stănescu-N. Proca, implinea înțelesul și alături de strădania întregului efectiv de jucători speranțe și așteptări, transformându-se în anul de răscruce 1968—1969, o scurtă escală depresiionară la nivelul diviziei secundare într-un meritat succes al unității colective de voință și acțiune. Dar, revenirea în rîndurile primelor 16 formații ale țării aducea nu numai bucuria

fiecărei a reușitei, ci și grijele. Mai ales acele griji care legau prezența stegarilor brașoveni de un viitor competițional pretențios, în fața căruia insuficiența potențialului lor valoric putea constitui o piedică, nu numai o explicație a insuccesului, ci și o amenințare directă, asupra unor drepturi cistigate cu trudă și sacrificii. Așadar, se impuneau o serie de măsuri, pricepere și curaj în aplicarea lor. La baza întregului program care viză perspectiva imediată, problema asigurării unui efectiv de jucători — corespunzător realizării sarcinilor de performanță la nivelul Diviziei A — se inscria ca un imperativ și ca o necesitate.

VECHEA GARDĂ — OSATURA NOII ECHIBE

Cînd a promovat în prima divizie a țării, Steagul roșu dispunea de un lot de jucători restrins numeric (16) și relativ modest în ansamblu ca valoare. Dacă la această stare de lucruri, adăugăm și faptul

că trei din piesele de bază ale formației — Papuc, Alecu și Ardeleanu — părăsiau în vara anului 1969 orașul de la poalele Timpei cu intenția continuării studiilor în alte centre universitare, ne putem da seama de ce situația echipei brașovene devenise, în pragul noului sezon competițional, mai mult decât precară.

A urmat, firese, o perioadă de căutări, de tratative și de încercare a unor soluții care să ajute la depășirea unui impas, mai greu decât putuse fi prevăzut. Rezultatul? Două refuzuri de transfer categorice și subiectiv argumentate (Humelnicu — Tractorul și Naom — Metalul Buc.), două „cistiguri” cu dezlegarea în buzunar (Penzes și Jamaischi) și o „promisiune” (Olteanu) realizată pe parcurs, în etapa a 5-a. În concluzie, un schimb de jucători neechivalent și un lot rămas fără portar de rezervă și cu încă câteva „găuri”, mai evidente în compartimentul ofensiv.

În aceste condiții, soluția unei noi formule de echipă s-a impus, încă de la început, ca o consecință a unui proces de reorganizare a propriilor forțe, în cadrul căruia rolul principal l-a jucat „vechea gardă” a stegarilor, în frunte cu „triunghiul olimpilor” — Adamache, Ivăncescu și Pescaru. Apoi — prin forța împrejurărilor (lot restrins, indisponibilități) — cistigînd treptat în stabilitate (a se vedea tabelul jucătorilor folosiți în turul campionatului) formația s-a standardizat, compensînd în parte, cu ajutorul plusului de omogenitate și experiență, minsurile valorice reportate odată cu promovarea echipei în prima divizie.

TRADIȚIE ȘI ACTUALITATE

Cine dintre iubitorii fotbalului, dar mai ales dintre brașoveni, nu-și mai amintește, cu plăcere și poate, cu firească nostalgie, de „epoca de aur” a Steagului roșu? Cu aproape un deceniu în urmă, formația antrenată de S. Ploieșteanu, care cuprindea atunci numele unor jucători ca Seredai, Fusulan, Hașoti, Hidișan, Meszaros, Campo, Proca sau Năftănăilă, se număra aproape cu regularitate printre protagoniștii campionatului republican, reprezenta țara cu cîste în competițiile internaționale și, mai ales, desăfășura un joc într-un stil rămas caracteristic în memoria noastră, prin eleganța și spectaculozitatea acțiunilor.

Dar, odată cu trecerea anilor, locul vechilor „nume” a fost preluat de reprezentanții unei alte generații, nu mai puțin dotată decât predecesorii ei — așa cum s-a crezut —, dar care însă s-a remarcat printr-o prezență oarecum mai anodină, tocmai datorită faptului că a încercat să se afirme în cadrul îngust al unor tipare de instruire și joc de-a-cum învechite, cărora fotbalul modern nu le mai recunoștea viabilitatea. Perioada declinului din anii 1967—1968 ar putea fi considerată din acest punct de vedere o confirmare și un avertisment, față de care atitudinea antrenorului V. Stănescu a implinit, de fapt, ceea ce impunea și realitatea: schimbarea mentalității în pregătire și în concepția de joc a formației.

„Experiența dobîndită în anul luptei pentru promovare — ne mărturisea aceasta — ni-a ajutat să-i fac pe jucători să înțeleagă mai bine utilitatea instruirii în spiritul și la cerințele actuale ale performanței. Dar, principala di-

ficultate în calea unor rezultate pe măsura pretențiilor competiționale, am întîmpinat-o în direcția modernizării stilului de joc al echipei, devenit — în virtutea unei inerții, escamotată de respectarea tradiției — bătrînesc, anacronic și lipsit de eficacitate. Imperativul actualității însă, ne-a obligat să ne înscriem pe linia unor obiective, față de care atât eu cit și colegul meu, Nicolae Proca, am căutat să nu facem nici un rabat, pentru realizarea lor. Mă refer, în primul rînd, la ridicarea capacității de efort la nivelul solicitărilor primei divizii; în al doilea rînd, la creșterea valorică a jucătorilor prin acumulări care să ducă la îmbunătățirea randamentului de ansamblu al echipei și, în sfîrșit, la adoptarea unei idei de joc realiste, axată pe organizarea fermă a apărării, pe o circulație rațională a jucătorilor și pe reconsiderarea spiritului ofensiv”.

PUNCTE ALBE, PENTRU ZILE...

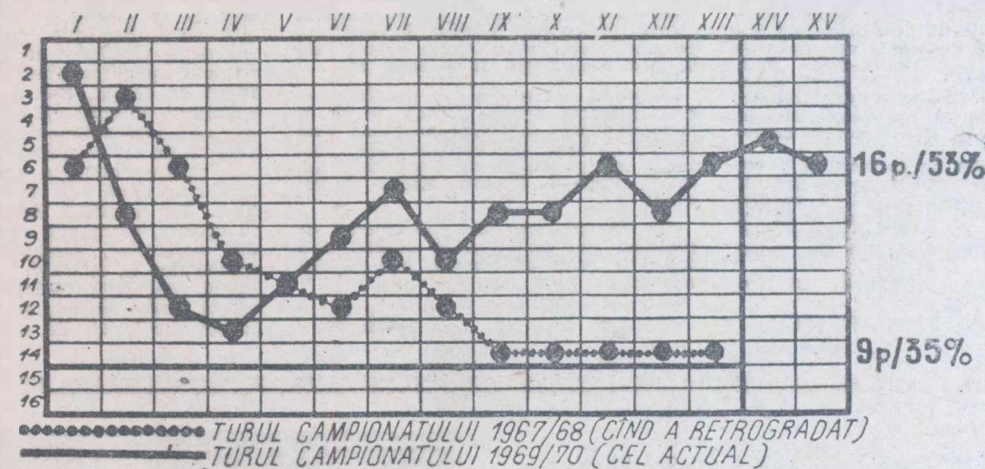
Pornind de la obiective de instruire și joc, dimensionate de raportul dintre necesitate și posibilități, Steagul roșu și-a propus, înaintea începerii actualului ediții a campionatului, realizarea în toamna anului 1969 a unui număr de puncte care să-i permită, în final, îndeplinirea principalului obiectiv de performanță: menținerea în prima divizie a țării. Dar, așa cum se prezenta situația după primele 4 etape, care aduceau o agonișcă de numai două puncte — o înfrîngere pe teren propriu, la Jiul — și un loc 13 în clasament, puțin mai erau aceia care să nu încerce o asemănare cu evoluția stegarilor din anul de tristă amintire al retrogradării (vezi graficul

Ivăncescu, căpitanul echipei brașovene, unul din reprezentanții „vechii gărzi” a stegarilor

unei jumătăți de campionat, reprezintă un prim succes al unei formații care tinde în mod hotărît să revină pe primul plan al fotbalului nostru. Victoriile clare obținute în fața unor adversari de talia lui Dinamo București, Steaua, F. C. Argeș sau Universitatea Craiova, pot constitui oricînd o dovadă a unui salt de calitate și o pledoarie în favoarea unei reale reconsiderări, către care tinde în prezent echipa stegarilor brașoveni. Dar, dincolo de satisfacția primului succes, analiza mai atentă a comportării elevilor lui Valentin Stănescu ne duce și la unele constatări mai puțin îmbucurătoare. Este vorba, printre altele: ● de manifestarea unor reminiscențe ale vechii mentalități

pidist Valentin Stănescu a știut de la bun început că va trebui să înfrunte multe greutăți pînă să ajungă la nivelul unor împliniri adevărate. Și dacă a reușit să promoveze echipa în Divizia A și să o aducă, la sfîrșitul turului, pe o poziție de unde să poată privi mai încrezătoare viitorul, aceasta se datorează în bună măsură și atmosferei de lucru care s-a statornicit de la un timp în clubul brașovean, a sprijinului material și organizatoric primit din partea conducerii secției (președinte A. Andrei), a colaborării profesionale cu ceilalți antrenori, foști jucători din „generația de aur” a stegarilor (N. Proca — secund, A. Meszaros — tîneret și St. Hidișan — juniori), precum și a unității

comportării comparate a echipei în prima parte a campionatului din edițiile 1967 și 1969).

Revenim totuși la etapa a 5-a (după victoria cu 2-1 în jocul cu Dinamo București) a marcat începutul desprinderii treptate, dar sigure, de jumătatea inferioară a clasamentului. A urmat apoi, în etapele următoare, o încercare chiar de escaladare spre vîrfurile piramidei fotbalistice, dar numărul victoriilor obținute (8), sensibil apropiate de cel al înfrîngerilor (7), s-a dovedit insuficient pentru pretențiile unui loc de protagonist veritabil. În final, bilanțul primelor 15 etape a fost, totuși, mai mult decât satisfăcător, depășind — după afirmații autorizate — chiar și prevederile inițiale ale antrenorilor: 16 puncte, reprezentînd 53% din procentajul maxim — locul 7 în ierarhia celor mai bune echipe din țară. Și, dacă ar fi să căutăm explicația acestei comportări — abstracție făcînd de concursul unor împrejurări favorabile — de bună seamă că ar trebui să luăm în considerație, înainte de toate, roadele activității de instruire și educație, organizate și desfășurate în spiritul unei mai reale atitudini de performanță.

DINCOLO DE SATISFACȚIA PRIMULUI SUCCES

Nu încapă nici o îndoielă că realizările obținute de Steagul roșu, la capătul

privind atitudinea față de pregătire și concepția de joc — în special la jucătorii mai vîrstnici ● de oscilațiile devenite aproape caracteristice, în ceea ce privește capacitatea de efort (Rusu, Jamaischi, Necula) ● de unele carențe în pregătirea tehnică (excepția paselor: Penzes, Kadar; jocul de cap: Ivăncescu; depozitarea: Balint, Penzes) ● de insuficiența aportului adus de atacanți în acțiunile de apărare și îndoșele la aplicarea presingului ● de nerespectarea obligațiilor impuse unui regim normal de viață sportivă (Rusu, Jamaischi, Necula, Florescu) etc. Evident, lipsuri remediable în timp, dar care în ansamblul lor — la nivelul echipei — frînează procesul de maturizare al formației brașovene, menținînd-o în vecinătatea sferei de manifestare a mediocrității. Și ce alt exemplu, care să facă dovada neputinței unor realizări depline, ar putea fi mai elocvent decât acela al bilanțului înregistrat la jocurile în deplasare? Din 7 întîlniri, o singură victorie (cu Universitatea, la Cluj!) și 6 înfrîngeri, majoritatea la scor, totalizînd un golaveraj pasiv de 3—18!!

SCRUTÎND PERSPECTIVA DE LA NIVELUL PREZENTULUI

Cînd a acceptat „exilul” în orașul de la poalele Timpei, fostul antrenor ra-

morale din cadrul echipei, stimulată de un conținut nou al relațiilor antrenor-jucători.

Acum cînd scrutăm perspectiva, avînd în față imaginea realizărilor, dar și a lipsurilor prezentului, antrenorul V. Stănescu consideră că următoarea etapă în evoluția formației sale, trebuie să constituie un pas decisiv în direcția unei integrări depline a acesteia pe coordonatele actuale ale fotbalului. Acesta este, de altfel, și sensul obiectivelor de instruire propuse pentru noul an competițional: intensificarea procesului de instruire; îmbunătățirea stilului de joc pe baza unui raport mai realist între ideea de apărare și spiritul ofensiv, întărirea disciplinei pe teren și în viața sportivă; ridicarea pe o treaptă superioară a unității morale în cadrul echipei.

Și dacă bunete intenții ale colectivului tehnic se vor traduce — cu participarea activă a jucătorilor — în realități, atunci s-ar putea confirma — fără a mai surprinde — și anticipările unor suporteri brașoveni care, la încheierea primei jumătăți a campionatului, făceau o socoteală pe cît de optimistă, pe atît de posibilă de adus la îndeplinire: „În retur avem 7 jocuri acasă = 14 puncte și cu cele 16 la activ și cu ce mai „ciupim” în deplasare... Putem conta cel puțin pe locul ocupat în prezent”.

Mihai IONESCU
Foto: S. BRĂSOVEANU

Valentin Stănescu, desi supărat de înfrîngerea echipei sale, îi felicită pe Titus Ozon pentru victoria Jiului

Ștefan Coidum (și nu-i deloc întâmplător că după numele echipei, al actualei echipe, îl rostim pe cel al antrenorului ei) își cunoaște bine jucătorii, știe care le sînt telurile, ce gîndesc despre capacitățile lor, despre șansele lor în campionat. Cu toate acestea, înaintea startului fiecărei ediții, el caută să se convingă încă odată de obiectivul pe care și-l propun jucătorii săi, de realismul propunerilor lor.

Mă aflu la Craiova cînd „U” a debutat în actualul campionat. Oltenii au jucat în acel meci slab. Studenții clujeni au pierdut atunci un punct. După meci, antrenorul craiovenilor era afectat. Nu-i dădeam pace, încercam să-l fac să-mi explice semieșecul din acea zi. Nu putea. Pentru că „nea” Fane

II. RESPECTAREA ÎN MARE MĂSURĂ A INDICATIILOR TACTICE date de antrenori pentru fiecare partidă. „U” joacă acasă un 4—2—4, cu un accent pronunțat pe ofensivă, iar în deplasare, în funcție de adversar, aplică sistemele de joc 4—3—3 și 4—4—2, variante care i-au adus în turul campionatului cinci puncte de pe terenurile din țară.

III. Echipa fiind bine pregătită din perioada precompetițională a reușit SĂ ABORDEZE MECIURILE CU MULTĂ VIGOARE? să joace corespunzător și, cu excepția acelui accident din prima etapă, să înfrunească sufragii unanime.

IV. A DISPĂRUT în mare măsură, ACEA TEAMA FATA DE UNII ADVERSARI în fata cărora

culescu în prima parte a campionatului actual? Fără discuție că da. Și de această surpriză (care de fapt este rodul muncii la care s-au înhamat cei doi antrenori și jucătorii lor), o surpriză pe cale de a se contura tot mai evident, va depinde direct sau indirect în mare măsură soarta titlului de campion.

„U” A MAI „ÎMBĂTRÎNIT” CU UN AN...

În campionat, „U” este considerată, cu fiecare an, o echipă tot mai... în modă, pusă pe hartă. Dar, atunci cînd e vorba de titlu, nimeni nu-i acordă decât foarte puține șanse. Pentru că experiența anilor trecuți a făcut să se generalizeze ideea că cra-

vizau cuvintele sale. „U” parcurge un drum. Drumul de la o echipă pur bătaioasă, dură, la una cu valori tehnice individuale stabilizate care dau jocului ei actual și un pronunțat caracter tehnic.

STRÎMBEANU, IVAN, NEAGU, OBLEMENCO — UN CAREU DE BAZĂ

Sînt jucătorii cu cea mai mare răspundere în echipă, cărora le revine misiunea de a dirija corabia pe furtunile campionatului. Se știe că Strîmbeanu și Ivan alcătuiesc o halfie de mare putere de luptă. I-am văzut jucînd în toamna trecută în mai multe meciuri și oricine i-a urmărit nu se poate să nu se fi convins de saltul pe care l-au făcut în ultimul timp. Pentru exemplificare să derulăm doar două cadre din filmul jocului lor.

Oradea. Craiovenii ies la atac, pasează rapid și se apropie de careul gazdelor. Balonul ajunge la Strîmbeanu. Un pas, doi, trei... Sutul este necrutător, din afara careului. Mingea lovește barele la vinclu și cade în plasă.

Craiova. Stelistii se apără cu toată echipa. Martinovici dribleză și centreză la linia de 16 m. Ivan plonjează pe lîngă Hălmăgeanu și în cădere reia cu capul. Mingea se duce bolid în bara verticală, jos la rădăcina ei și... Steaua va părăsi învinsă Craiova.

Din cărăușii neobosiți de la mijlocul terenului Strîmbeanu și Ivan au evoluat evident sore un joc rațional, eficace, gîndesc în teren de două ori mai mult. Neagu — o rotită cu importanță capitală în angrenajul lui „U” — n-are nevoie de recomandări. „Știe fotbal — afirma Angelo Niculescu — oț jumătate din echipa sa...”

Și iată-ne ajunși la Oblemenco.

Zilele trecute, într-o scrisoare un suporter craiovean, parafraza spusele unui antrenor: „Căutați-l pe Oblemenco în careul de 16 m și veți vedea ce jucător este”. Al

JUCĂTORI	MECIURI JUCATE	TOTAL MINUTE	TOATE GOLurile
1 OPREA	13	1110	745
2 GABORAS	2	135	550
3 PAPUC	2	105	800
4 NICULESCU	15	1350	680
5 MINCĂ	15	1258	726
6 I POPA	15	1305	766
7 BÎTLAN	8	707	737
8 VELEA	10	763	700
9 DELIU	1	20	—
10 DESELCU	10	475	644
11 STRÎMBEANU	14	1139	750
12 IVAN	14	1133	750
13 MARTINOVICI	15	1344	653
14 BALAN	15	1152	626
15 OBLEMENCO	15	1350	740
16 NEAGU	7	585	728
17 TACOI	5	102	650
18 DAȘCU	8	341	680
19 NIȚĂ	6	478	650

dreptate stimulate cititor. Dar nu în totalitate. În prezent, Oblemenco nu mai este doar „tunarul din 16 m”. A rămas, desigur, același șuteur de temut, dar a învățat să și paseze excelent, să joace și fără mingea, să conducă înaintarea, să tragă echipa după el. N-o spunem numai noi. „Oblemenco a jucat excepțional duminică trecută și ne putea bate...” (Titus Ozon, după meciul Jiul—„U” Craiova). „Mi-e frică de acest Oblemenco care pune tot mai multe probleme oricărei apărări...” (Șerban Justin, înaintea partidei Politehnica—„U” Craiova). „A mai învățat ceva fotbal Oblemenco asta...” (Ștefan Cirjan, după meciul „U” Craiova—„U” Cluj).

„Creșterea” echipei craiovene este sintetizată cum nu se poate mai bine în purtătorul tricoului cu nr. 9. Și, pentru a lega firul raționamentului emis mai sus citeva rînduri, căpătarea unui grad de tehnicitate în plus duce la o dozare mai rațională a

forțelor. E adevărat, procesul e de mai lungă durată. Craiovenii îl parcurg însă, într-un mars forțat imprimat de energicul lor antrenor.

PUTEAM REALIZA MAI MULT?...

Făcînd însă retrospectiva comportării echipei craiovene în tur estî tentat să te întrebi dacă putea ea realiza mai mult. Toată lumea pretinde că da. Iată două argumente în favoarea răsunsului:

a. Neagu, Ivan, Strîmbeanu, Niță, cu alte cuvinte „puncte forte” ale formației, au fost, pe rînd, accidentați, nereușind să joace împreună mai mult de trei meciuri! Or, cînd Ivan și Strîmbeanu au fost complet valizi, n-a existat meci în care echipa să nu joace bine. Indisponibilitățile celorlalți trei au avut repercusiuni asupra potențialului ofensiv al formației.

b. S-a ratat parcă mai mult ca oricînd. Doar 30% din ocaziile mari de gol au fost materializate. Faptul este în strînsă corelație cu perturbările din linia de atac.

c. Dacă apărarea — punctul forte al echipei în prima parte a campionatului — n-ar fi avut momente de relaxare totală după ce echipa egala sau lua conducerea, la activul formației s-ar fi adăugat puncte în plus.

Petrecînd citeva ore la Sinaia, printre jucătorii craioveni m-au convins de felul cum vîd ei returul, de modul cum îl pregătesc.

— Ne-am propus să ne clasăm în primele cinci locuri. Vrem să ne realizăm obiectivul. De fapt vrem mult mai mult. Veți vedea...

— Sînt un om optimist și cu toate că avem desuți... dușmani, ne vom bate...

Cuvintele aparțin lui Ivan și Mincă. Sau Mincă și Ivan. N-are importanță ordinea, pentru că amîndoi gîndeau la fel. Și la fel gîndeau acolo, la Sinaia, și ceilalți jucători și mai ales cei doi antrenori.

Laurențiu DUMITRESCU

CONTRASTE...

- Meciurile cele mai frumoase din tur: cu Farul, Jiul, C.F.R. Cluj, Crișul și Steaua, Reversul medaliei: partidele cu „U” Cluj, Petrolul și F.C. Argeș.
- Campionul absolut al ratărilor: Balan. Marii speculanți ai ocaziilor de gol: Neagu și Oblemenco.
- Cele mai detașate victorii: cu Farul (4—0) și U.T.A. (4—1). Partidele încheiate pe mîchie de cuțit: cu „U” Cluj (1—1), Petrolul (2—1) și F.C. Argeș (2—2). O înfrîngere severă: 0—3 la Brașov.
- Jucătorul cel mai constant: Oprea. Fluctuațiile cele mai evidente de la un meci la altul: Martinovici.
- Ghinionistul echipei: Neagu. Un accident stupid l-a ținut pe tușă, aproape jumătate din tur. În schimb, Dașcu se poate considera jucătorul... norocos, sezonul de toamnă aducîndu-i promovarea în rîndurile primei echipe și marcarea cîtorva goluri care au cîntărit... puncte. („U”—Rapid 1—0; Politehnica—„U” 1—1).
- Cum „vede” antrenorul Ștefan Coidum echipa turului de campionat 1969—1970? Oprea 8 — Velea 8, Mincă 9, Popa 9, Bitlan 8 — Strîmbeanu 7, Ivan 8 — Martinovici 6, Neagu 8, Oblemenco 9, Balan 7. Lipsesc din această formație 4 jucători cotați foarte bine în campionatul precedent: Niță, Deselnicu, Gaboras, Niculescu.

Coidum este unul dintre antrenorii noștri care se consumă mult în urma unor eșecuri. Voiam totuși să aflăm răspuns la o întrebare pe care o adresează el jucătorilor înaintea fiecărui start: pe ce se bazează și-au propus să termine campionatul?

Răspunsurile? Oblemenco: 3—5; Ivan: 3; Mincă: 4; Neagu: 3—4; Deliu: 1—2; Balan: 7; Martinovici: 6. (MEDIA: Locul 5).

Și așa mai departe. Coidum îi obligă să pronosticeze locul pe care cred că vor încheia campionatul. Locul 5? Un obiectiv pretențios sau prea modest pentru posibilitățile jucătorilor? Adevărul trebuie căutat altundeva. Un amic, mare pasionat al fotbalului, făcea cu vreo trei luni în urmă o comparație. Spunea că „U” Craiova este în fotbalul nostru cam ce a fost „noul val” în cinematografia franceză sau „tinerii furioși” în cea engleză. Adică o echipă mereu nemulțumită cu ceea ce a realizat, mereu dorîndă de a face ceva deosebit, ambițioasă ca și firea locuitorilor dintre Olt, Dunăre și Carpați, nestăpînită, zburdalnică, crîncenă.

„Să ne clasăm pe unul din primele cinci locuri, acesta-i obiectivul pe care ni l-am propus” — ne-a replicat, aproape tăios, Ștefan Coidum, după acel debut deloc promitător în actualul campionat. Și s-a închis din nou în sine. O săptămînă mai tîrziu „U” bătea pe Crișul la Oradea și totul a intrat în normal. Dar ce a însemnat de fapt acest „normal” pentru „U” Craiova?

TOAMNA, UN ANOTIMP PRIELNIC STUDENȚILOR

I. DĂRUIREA TOTALĂ din partea tuturor jucătorilor la antrenamente și meciuri, înălțurarea raba-turilor privind viața sportivă.

era victimă sigură. Cu fiecare campionat „U” devine o echipă tot mai puternică, tot mai periculoasă, amenințînd chiar virful piramidei.

Rezultatul concret al acestor realități? „U” se plasează în plutonul frun-taș al diviziei și imprimă, alături de Rapid, F.C. Argeș și Dinamo București, ritmul campionatului. Numai că faptul acesta nu mai constituie de mult o surpriză. Pentru că, dacă ne amintim bine, de vreo trei campionate, toamna (tururile deci) prieste studenților craioveni, echipa lor fiind una din animatoarele întrecerii. A existat oare ceva surprinzător în comportarea băieților lui Coidum și Frin-

lovenii încep tare campionatul, pentru ca să-l termine fără suflu.

Intr-una din vîile de pe Cumpătul, de la Sinaia, discutăm pe tema ideii de mai sus cu cei doi antrenori ai studenților, Ștefan Coidum a simțit imperios nevoia să se aperi. Și iată cum a făcut-o:

— Toată lumea uită un lucru. Uită că actuala „U” nu mai este aceeași echipă de acum doi ani, sau chiar de acum un an. Neagu, Strîmbeanu, Oblemenco, Ivan, Oprea și toți ceilalți au mai „îmbătrînit” cu un an. N-au fost luni pierdute. Au muncit poate mai mult ca oricare altii...

Mi-am dat seama unde vrea să ajungă, ce anume

Strîmbeanu-Ivan-Oblemenco, axul formației universitarilor mari speranțe pentru retur. Accidentat în partida cu reluarea campionatului mai este timp însă și mijlocașul Strîmbeanu

craioveni. Un „triunghi” în care simpatizanții echipei își pun mari speranțe pentru retur. Accidentat în partida cu Steaua, Ivan — în centru — se mai resimte încă. Pină la „Universității” afirmă cu hotărîre că nu va absenta de lîngă și Oblemenco

● Antrenorii vor urmări în jocuri pe viitoarele adversare ale echipelor lor

● Numeroase partide-test în Europa și America ● Un loc de pregătire solicitat: Italia.

Grupele au fost trase la sorți, adversarii din „optimile” turneului final C. M. se cunosc și... toate cele 16 finaliste își pot continua, în cunoștință de cauză, pregătirile. De data aceasta însă, preocupările antrenorilor se îndreaptă și spre o altă direcție, normal de altfel: spre pregătirile viitorilor adversari.

Potrivit unei practici care s-a împămintenit în ultimii ani în mai toate țările, indiferent de nivelul atins de fotbalul lor, viitoarele jocuri-teste, de pregătire, mai apropiate sau mai îndepărtate, se vor bucura de prezența unor observatori, care-și vor studia adversarii din Mexic în vederea unor măsuri de pregătire a propriilor loturi.

Primi observatori s-au și... anunțat. Selecționerul vest-german **Helmuth Schön**, fiind invitat între 15-18 martie la un curs de arbitri în Mexic, a făcut cunoscut că va folosi acest prilej pentru a vedea la lucru echipa Peru, în cele două jocuri cu Mexic de la 13 și 17 martie. De asemenea, antrenorul „squadrei azzurra”, **Valcareggi**, se va deplasa la Montevideo pentru a studia echipa Uruguayului în meciul amical cu Peru, de la 26 martie.

Firește, că nici vest-germanii și nici italienii, la rândul lor, nu vor scăpa de prezența unor observatori la jocurile lor. Cu siguranță că la 11 februarie la Sevilla, unde se va disputa partida Spania — R.F. a Germaniei va asista un observator bulgar, la meciul Spania — Italia (21 februarie la Madrid) unul suedez sau un observator român la meciul Belgia — Anglia (25 februarie la Bruxelles) și Austria — Cehoslovacia (12 aprilie la Viena).

Fiecare dintre finaliste caută să-și desfășoare pregătirile în condiții cât mai bune, în localități propice, dacă nu la ele în țară. În alte părți, unde clima și terenurile sînt mai bune. Din acest punct de vedere, Italia este foarte mult căutată. Astfel, președintele federației sovietice, **V. Granatkin**, l-a informat pe **A. Franchi**, omologul său italian, că lotul sovietic, după stagiul pe care-l va face pe coasta dalmată, se va deplasa în februarie în Italia pentru antrenamente care se vor încheia cu un meci cu A.S. Roma. Tot în Italia — la Coverciano — își va stabili pentru un timp cantonamentul lotul marocan, ca și cel al Israelului.

■ În următoarele două luni sînt programate jocuri de verificare, amicale, care însă se anunță extrem de atractive, ca spectacole, pe lângă importanța lor ca pregătire pentru C. M.:

9. II. Lima: Peru — România, 11. II. Sevilla: Spania — R.F. a Germaniei; 21. II. Madrid: Spania — Italia; 25. II. Bruxelles: Belgia — Anglia; 4. III. Porto Alegre: Brazilia — Argentina; 5. III. Lima: Peru — Mexic; 7. III. Rio: Brazilia — Argentina; 8. III. Lima: Peru — Mexic; Rio: Brazilia — Argentina; 13. III. Mexic: Mexic — Peru; 17. III. Mexic: Mexic — Peru; 23. III. Rio: Brazilia — Chile; 26. III. Rio: Brazilia — Chile, Montevideo: Uruguay — Peru.

Cum se vede, suficiente prilejuri de observări interesante, atât pentru antrenorii echipelor respective, cât și pentru... adversarii lor viitori.

PERU

MAREA ÎNvingătoare A ARGENTINEI...

Dacă stai de vorbă cu omul cărui reprezentativă Peruului îi datorează în largă măsură calificarea, celebrul **Didi**, îți va spune că, în preliminarii, nu meciurile cu Argentina au reprezentat „cheia”, ci un joc disputat la 3400 metri altitudine — veritabil record în materie: cel cu Bolivia! Acolo, după opinia acestui faimos personaj din fotbalul mondial, peruvienii au fost frustrați de victorie, în cea mai bună partidă a lor. Și asta i-ar fi scutit de emoțiile ulterioare. Să-ți permiți, deci, să fixezi, ca moment culminant al întrecerii pentru Mexic, nu dublul duel cu celebrității argentinieni, ci un semn că reprezentativă Peruului începe să iasă din rîndul așa numitelor formații „mici”.

Formația peruviană a obținut — cum au subliniat-o comentatorii din afara taberelor interesate (argentiniană, boliviană sau peruviană) — cu deplin merit, calificarea. Dacă vedetele Argentinei (**Cejas**, **Perfumo**, **Bazile**, **Marzolini** și ceilalți) pot fi socotiți ca artiști ai balonului, totuși lecția de fotbal servită de **ECHIPA** lui **Didi** a făcut să pălească mult lăudatele lor calități de „îmblinzitori” ai balonului. Că performanța

eliminării din cursă a marelui favorite n-a fost doar o întâmplare avea s-o dovedească un meci de pe Maracana, unde Peru a pierdut — în condiții foarte discutabile (întreruperi de meci, un mare scandal provocat de brazilianul **Gerson**, etc.) — cu 2-3 după ce **Pele** și ai lui păreau iremediabil pierduți. Fiind conduși cu 2-0.

Cu marele avantaj de a putea forma, prin exemplificare, jucători foarte tehnici, **Didi**, a reușit să ridice în mod izbitor clasa întregii echipe peruviene cărui îi aplică un program de pregătire sever, fără menajamente. Partizan, se înțelege, al celui 1-4-2-4 modernizat spre 1-4-3-3 — care a adus strălucitorul succes al brazilienilor din 1958 (el fiind, în Suedia, piesa majoră a ideii tactice), selecționerul din Lima, și-a format echipa după această așezare.

Didi n-a anunțat încă lotul pentru Mexic: recent — așa cum anunțăm și în coloanele noastre — el a mai procedat la alte remanieri ale lotului. Se pare că, în linii mari, însă, în Mexic va evolua acel unsprezece care a smuls prețioasa calificare, dispus în următoarea așezare:

Rubinos

Campos
Challe
Baylon

La Torre
Leon
Sotil

Chumpitaz
Salinas
Cruzado
Ramirez

Vedetele formației sînt **Chumpitaz** (capitanul formației), **Challe**, precum și „trioul” de atac, **Baylon**, **Sotil**, **Ramirez**. **Chumpitaz**, a fost desemnat cel mai bun sportiv peruvian al anului 1969. Jucător constant și solid, are fama de a fi un excelent relansator de atac. Pasele sale, la mare distanță, repun formația în atac cu o precizie și un grad de surprindere, deosebite. Adversarii din serie au suportat pe propria piele, prin goluri primi-

te, pasele-săgeată ale lui **Chumpitaz**.

Mijlocul terenului este dominat de clarviziunea și spontaneitatea în gindirea fazelor pe care le demonstrează **Challe**, conducătorul de joc în teren. Atacații au în negrul **Baylon** și în albul **Ramirez** doi sprinteri de clasă, cu driblinguri scurte, cu șuturi plasate. Între ei se află personalitatea cea mai completă a liniei de înaintare, **Sotil**, tehnician rafinat, bun șuter, creator de situații de gol,

Echipa Peruului înaintea unui meci din preliminariile actualului C. M.

În același timp. Acest așa de prețios om al echipei peruviene se vede amenințat de asaltul unui foarte tânăr atacant de la clubul **Juan Aurich**, **Eladio Reyes**, în vîrstă de numai 20 de ani. „Jucătorul de caucier” cum este numit, de o maximă mobilitate, cu apariții fulgerătoare și... productive în fața porții adverse.

Didi va avea ocazia să-și verifice foarte bine oamenii pentru că programul de pregătire al echipei Peruului cuprinde 10 meciuri în America de Sud, urmate de un turneu de 8 partide în Europa (probabil în Italia, Iugoslavia, Franța, Elveția, Belgia). În comparație cu programul meciurilor celorlalte finaliste ne aflăm în fața unei veritabile recordonerie în materie! După terminarea turneeelor, selecționarii peruvieni se vor reîntoarce

la **Arequipa**, localitate situată în Anzii Cordillieri, la o altitudine de 3.000 de metri, unde vor continua antrenamentul și apoi... vor cobori spre Mexic unde — în acest mod — problema acomodării cu altitudinea nu se mai pune. Cel puțin așa consideră

specialiștii atașați lui **Didi** pentru pregătirea „campaniei” mexicane. Unde, afirmă celebrul selecționer care va atinge — sînt toate semnele — și în această postură, fama jucătorului, „echipa mea va depăși cu siguranță optimile de finală”.

PREZENȚE LA C. M.

- 1930 (direct în turneul final): 1-3 cu România; 0-1 cu Uruguay.
- 1934: s-a retras din competiție.
- 1938: nu s-a înscris.
- 1950: s-a retras, din nou, după ce se înscrisese.
- 1954: nu s-a înscris.
- 1958: eliminată în preliminarii (0-1 și 1-1 cu Brazilia).
- 1962: eliminată în preliminarii (0-1 și 1-1 cu Columbia).
- 1966: eliminată în preliminarii (1-0 și 6-3 cu Venezuela; 0-1 și 1-2 cu Uruguay).
- 1970: calificată în turneul final (3-0 și 1-2 cu Bolivia; 1-0 și 2-2 cu Argentina).

LEV IAȘIN

CEL MAI BUN PORTAR DIN LUME (III)

Continuăm în numărul de astăzi, publicarea unor episoade din viața celebrului jucător sovietic, **Lev Iașin**. În primul capitol am prezentat câteva momente din copilăria cunoscutului internațional, începuturile dragostei pentru sportul (inițial, nu cu fotbalul), înfrînerea cu disciplina sportivă care avea să-l consacre, debutul (nefericit) în poarta lui **Dinamo Moscova**, revenirea — ca titular — într-o formație de prima categorie.

N-a trecut mult timp și numele lui Iașin a început să fie cunoscut și dincolo de hotarele țării. Poate și pentru faptul, că el lansase un nou stil în jocul portarului: un stil realist, care cerea multă siguranță și mult curaj. Ieșirile din poartă ale lui Iașin pînă la marginea careului de 16 m sau chiar dincolo de acesta, erau cunoscute în toată lumea. La început însă, nu erau acceptate de numeroși specialiști din U.R.S.S., care și-au exprimat deschis dezacordul cu acest stil de joc condamnându-l cu hotărîre.

Iașin nu s-a lăsat însă influențat de acest curent potrivnic și, cu tot dezacordul specialiștilor, a continuat să joace așa cum înțelegea și cum credea el că situația de moment o cere. Această hotărîre dovedea, o dată în plus, voința neîmbrămată a acestui jucător de a merge pe un drum propriu: Cu timpul însă, atît specialiștii cit și cronicarii de fotbal, s-au obișnuit cu stilul de joc al acestuia, ba pînă la urmă ajunseseră să se mîndrească cu

Lev Iașin, ani de zile considerat cel mai bun portar din lume.

Debutul în echipa națională, Iașin l-a sărbătorit în anul 1954, într-un decor „exotic”, cu prilejul turneului echipei U.R.S.S. în India. Meciul s-a desfășurat la Calcutta, unde echipa U.R.S.S. a înfrînt echipa țării-gazdă, pe care a întrecut-o cu categoricul scor de 6-0. Din punctul de vedere al valorii acestei înfrînări, jocul n-a constituit un examen serios pentru învingători. Însă în următoarele meciuri internaționale, Iașin a avut prilejul să se afirme.

Cînd este bine dispus, Iașin își deapănă amintirile, povestind cele trăite cu prilejul turneeelor întreprinse peste hotare și nu uită nici o dată de Rio de Janeiro. În timpul unui turneu — care a avut loc în acel oraș și la care a participat și Iașin cu echipa reprezentativă a U.R.S.S. — după meci a fost invitat la postul de televiziune pentru a participa la emisiunea sportivă.

Cînd portarul sovietic se afla în studio, îl aștepta o mică sur-

priză. Fiind cunoscută fama sa de specialist în apărarea loviturilor de la 11 m, a fost rugat de conducerea studioului, în numele numeroșilor amatori de fotbal din Brazilia, să demonstreze în fața camerelor de luat vederi din studio, calitățile sale în ceea ce privește „lichidarea” loviturilor de la 11 m. Iașin, căruiă nu-i place să strice buna dispoziție, a fost de acord cu acest concurs original. Într-o sală a studioului, a fost montată o poartă de fotbal regulamentară, iar pe jos au fost puse saltele pentru a facilita lui Iașin executarea plonjoanelor. Pentru a mări și mai mult interesul acestui concurs, societatea a stabilit un premiu ridicat pentru fiecare lovitură pe care o va apăra. În program figurau 3 lovituri de la 11 m, care urmau să fie executate de un tânăr jucător brazilian.

În aplauzele celor prezenți în studio și în fața milioanele de telespectatori, Iașin a apărut toate cele 3 lovituri, cîștigînd prin aceasta și mai mult simpatia amatorilor de fotbal din Brazilia. Premiul obținut, Iașin l-a donat Orfelinatului din Rio.

În anul 1963, Iași a primit o scrisoare din partea antrenorului chilian **Riera**, prin care portarul moscovit era invitat să joace în „echipa lumii” cu a cărei pregătire și selecționare, fusese însărcinat **Riera** și care urma să joace cu echipa Angliei, cu prilejul celei de a 100-a aniversări a înființării federației engleze de fotbal. Iașin a văzut în aceasta unicul său prilej de a arăta lumii întregi, că încă nu este de aruncat la „fiare vechi”. Ca de obicei, „lunganul Lev” s-a pregătit cu o grijă deosebită, în vederea acestei partide, iar la 23 octombrie 1963, se afla pe Wembley, în poarta echipei F.I.F.A., care în final a pier-

Lev Iașin în acțiune în fața Angliei cu scorul de 1-2.

Iașin a făcut o partidă excepțională, care a fost apreciată în lumea întreagă (prin intermediul aparatelor de televiziune). În echipa F.I.F.A. au evoluat următorii jucători: portari: Iașin, rezervă **Soskici** (Iugoslavia), apoi: **Eusebio** (Portugalia), **D. Santos** (Brazilia), **Puskas** (Spania), **Schnellinger** și **Soeler** (R.F.G.), **Masopust**, **Popluhar** și **Pluska** (toți Cehoslovacia), **Baxter** și **Law** (ambii Scoția),

Kopa (Franța), **Eyzaguirre** (Chile). Într-aderă o „constelație” de primă mărime. Prin comportarea sa, Iașin a demonstrat că va mai juca încă mulți ani. Majoritatea ziaristilor a fost de părere, că dacă Iașin ar fi jucat toate cele 90 de minute (și nu o singură repriză), așa cum fusese stabilit inițial, ar fi facilitat victoria echipei F.I.F.A. în fața Angliei. Și așa însă, succesul lui Iașin a fost primit cu satisfacție de către milioanele de amatori de fotbal din întreaga lume.

Iașin își amintește cu o plăcere deosebită de meciul Anglia — Reprezentativa F.I.F.A., meci care s-a disputat în anul 1965 pe Wembley, cînd el a jucat o repriză și a avut o comportare excepțională. Meciul s-a desfășurat pentru a sărbători retragerea lui **Stanley Matthews** din activitatea competițională. La cei 50 de ani ai săi, **Matthews** a încațat pentru ultima oară bocancii de fotbal, pentru a juca în echipa Angliei, meciul său de adio. Înfrînerea a fost cîștigată la limită de Anglia, iar Iașin a uimit pur și simplu pe „bătrînul domn” în tricou de jucător.

La masa comună, care a avut loc după meci, sir **Stanley Matthews** a mulțumit din inimă tuturor prietenilor săi din echipa F.I.F.A., a îmbrățișat pe fiecare jucător și le-a oferit, drept amintire, cite un splendid serviciu de cafea, care purta autograful său. Lev Iașin s-a revesat, dăruind — la rîndul său — lui **Matthews**, un samovar în miniatură, fabricat la vestitele fabrici din Tula, pe care sărbătoritul l-a primit cu o plăcere deosebită.

(Va urma)

Traducere de **V. BENKOVSKI** (după revista „GOL” din Praga)

Elegantul „Gran Hotel“ din Guadalajara care va găzdui în mai-lunie lotul nostru reprezentativ, în timpul turneului final al campionatului mondial.

PUȘI PE FUGĂ DE UN... ȘARPE!

Jucătorii clubului Atletico din Belo Horizonte (statul Minas Gerais), cu care lotul nostru național s-a întâlnit recent, se antrenau cu ceva timp în urmă, bine dispuși, cu poartă de joc, sub conducerea antrenorului lor, Ze Luis. La un moment dat însă, au rupt-o la fugă unul câte unul spre cabine, scoțind țipete care trădau o mare teamă. Ce s-a întâmplat? Pe iarba terenului și-a făcut apariția un șarpe coral, spulă din cele mai venenoase. Singurii care nu și-a pierdut calmul și a rămas pe teren a fost antrenorul Ze Luis. Acesta s-a înarmat cu un baston și cu câteva lovituri a ucis șarpele, după care și-a readus jucătorii în teren și a continuat antrenamentul...

CURAT GHINION!

Internationalul francez André Guy, centrul atacant al cunoscutei echipe Lyon, se poate „lăuda“ că este un veritabil campion al ghinionului. Cu câteva luni de zile în urmă, din cauza unui stupid accident a fost internat în spital, unde a fost supus unei duble operații de menisec. La numai trei săptămâni de la ieșirea din spital, bizuindu-se pe robustețea fizicului său și ignorând sfaturile medicilor, a reîntors în meciul de campionat cu Nîmes dar — ghinion! — la un duel cu un apărător advers a suferit o fractură a oaselor năzale și a trebuit să fie de urgență spitalizat. După trei zile a ieșit din spital și, deși purta pe față o mască protectoare de gips, s-a prezentat chiar în acea zi la antrenamentul echipei sale și a insistat îndelung ca la meciul de duminică să fie inclus în formație.

„Încălzirea“ se făcea în vestiare și Guy, cu proteza de gips pe față, părea un om coborât de pe altă plan-

tă; mai erau câteva minute pînă cînd jucătorii celor două echipe trebuiau să pătrundă pe teren, dar deodată se auzi un strigăt de durere și un om se prăbuși la pămînt. Cine era acel om? Nefericitul Guy căruia îi căzuse în cap suportul unui tub de neon de la instalația de iluminat. Deși pierduse o mare cantitate de sînge de la rana din cap provocată de căderea aceluiași suport, nimic nu l-a putut reține pe Guy să intre pe teren: nici rugămintile coechipierilor, nici sfaturile medicilor, nici severitatea antrenorului. Meciul a început în aceste condiții și — după numai 10 minute de joc — lyonezii luaseră conducerea. Cine fusese autorul golului? De necrezut, dar adevărat. Insuși Guy!

VIOLENTĂ POLEMICĂ ÎNTRU SILDANHA ȘI ZEZE MOREIRA

Senzație în lumea fotbalistică braziliană, a cărei atenție este tot mai mult îndreptată spre pregătirea naționalei pentru C.M.: s-a declanșat o violentă polemică între Zeze Moreira și Saldanha, cu acuzații în coloanele presei din Sao Paulo și riposte în ziare... mexicane.

Reîntors la Sao Paulo din Uruguay, după ce a cucerit cu Nacional titlul de campion, Zeze Moreira a pornit la atac contra lui Saldanha, pe care-l numește „uzurpator“ al unui post pe care-l merita... fratele său Aimora Moreira. Zeze îl acuză că este „un simplu intrus în lotul național, fără diplomă de antrenor și, mai ales, că este dominat de vechii ziaristi“. Ajungîndu-l la ureche atacurile lui Moreira, Saldanha, care se afla atunci în Mexic, i-a răspuns și încă foarte dur prin ziarul mexican „Novidades“.

Lată-l pe Saldanha angajat pe un front dublu: al pregătirii echipei naționale și al polemicii cu Zeze Moreira.

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

TRICOLORII

ORIZONTAL 1) Tricolorul cu nr. 1 — Șah..., comparație pentru apărarea portu- ghezilor la golul lui Dobrin. 2) 2/3 din meci — Fotbalist englez — A duce echipa după sine. 3) Dar rotund și capricios, cu autogru- fele jucătorilor români, lusitani și greci — Si- tuat pe primul loc, așa cum a încheiat team-ul nostru întrecerea din campania mexicană. 4) Apărarea în linia... I-a! — Mijlocul tri- colorului cu mare rază de acțiune — Hotel bucu- reștean. 5) Dan, pentru Eusebio — Furtunoasa extremă portugheză de

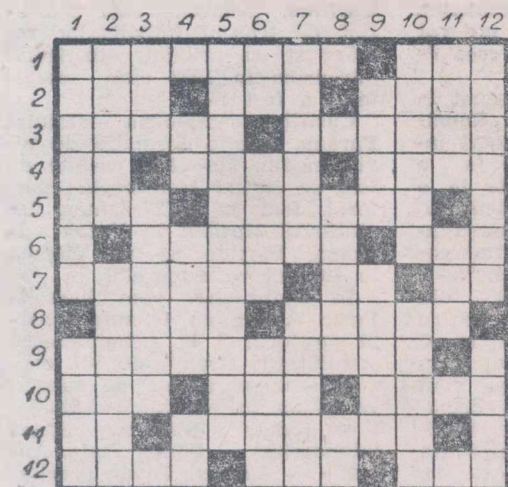
pe partea lui Doleanu. 6) Enervat — Semifina- lă! 7) A întrebuinta marcajul om la om, tactică folosită de tri- colorii împotriva por- tughezilor — Comun lui Nunweiler și Hilario! — În lot! 8) Lelițe — Ca fiecare dintre por- tughezi și greci, după insucces. 9) Unul din- tre tricolorii. 10) Divi- zionară română — Plu- tește... în aer — Do- brin sau Dumitrache, pentru spectatori. 11) Spre — Eclipsat de jocul excelent al lui Dan. 12) Dembrovski, Dobrin, Dumitrache și Lucescu — Locul ocu- pat de tricolorii, în

grupa I-a a prelimina- rilor — Dobrin... pe dreapta!

VERTICAL 1) Echipa tricolorilor, prezentă în Mexic după 31 ani de așteptare — Pentru antrenamentele de iar- nă. 2) Dembrovski sau Lucescu — Șutul lui Dobrin, sau „capul“ lui Dembrovski. 3) Excelent tricolor din linia de fund — Obli- gată să se apore 4) Gheorghe Dumitrache — Tempo-ul jocului — 1-1, la table. 5) Tri- colorul din lotul de 22, înaintea meciului cu Portugalia. 6) Difong — Victoriile tricolorilor a- supra portughezilor — Una din culorile tri- colorilor. 7) Precede pe... Tamango — Sta- dionul „23 August“, gazda meciurilor noas- tre din preliminarii. 8) Stearpă — Bucurie în... preliminarii! 9) Rezervă portugheză la meciul cu tricolorii — Compartimentele echi- pel. 10) Au împinșit capitala, venind din țară și din... Grecia (sing) — Realizează su- duri. 11) Loc de întoar- cere pentru tricolorul Domide — Colectivul tricolorilor. 12) Teren cercetat înainte de în- cecerea unei acțiuni — Îmbinat cu tehnica a adus tricolorilor victo- ria mult dorită: MEXICO 70!

Dicționar: STIRA

MARIN GHIZDAVU
București.

extern MAGAZIN extern

ÎNCA UN ZIARIST ANTRENOR DE NAȚIONALĂ!

După Saldanha (Brazilia) și Wadell (Glasgow Rangers), iată că există perspectiva unui al trei- lea ziarist ca director tehnic. De data aceasta este vorba de maghiarul Jozsef Hoffer, unul din prin- cipalii candidați la postul de antrenor al echipei Ungariei, rămas vacant după demisia lui Karoly Sos. Fost jucător în perioada de după al doilea război mondial, Hoffer (48 de ani) a devenit antre- nor al echipei naționale de juniori, apoi a îm- brățișat profesia de ziarist, fiind angajat de secția sport a agenției maghiare de presă M.T.I.

O NOUĂ MASCOTĂ

Era înaintea me- ciului amical cu O- landa. Oamenii lui Alf Ramsey se an- trenau pe terenul Băncii Angliei, la Rochampton, cînd Hurst a făcut o des- coperire care a a- tras atenția cole- gilor săi: un bul- dog numit Winston, cu care s-au îm- prietenit pe dată. Cum cîinele (pe care-l vedeți în fo- tografie în brațele lui Hurst) s-a ata- șat repede de e- chipă este probabil că va fi adoptat ca mascotă a echipei Angliei.

ROMÂNIA ÎN GRUPĂ CU MEXICO, PERU ȘI BELGIA?

MEXICO	PUEBLA-TOLUCA	GUADALAJARA	LEON
GRUPO 1	GRUPO 2	GRUPO 3	GRUPO 4
1 ROMANIA	5 ALEMANIA	9 ITALIA	13 MARIQUEOS
2 MEXICO	6 BRASIL	10 INGLATERRA	14 SUECIA
3 PERU	7 EL SALVADOR	11 BULGARIA	15 URSS
4 BELGIA	8 CECOSLOVANIA	12 ISRAEL	16

Așa s-ar părea pr- vind tabelul luminos din sala „Independen- za“ a hotelului „Maria Isabel“ de la Ciudad de Mexico. Numai că acesta s-a aprins cu o zi mai devreme decît data tragerii la sorți oficiale a grupelor tur- neului final. Într-ade- văr, în ziua de 9 no- vembrie, organizatorii au făcut o repetiție gene- rală a festivității de a doua zi, cu „costuma- ția“ de premieră. Și după cum vedeți, Ro- mania a „căzut“ în cea mai ușoară grupă, la Ciudad de Mexico, în care șansele ei de ca- lificarea ar fi fost din- tre cele mai mari. Așa însă, va trebui să ne... consolăm cu Anglia, Brazilia și Cehoslova- cia.

ȘARADĂ

Ce-or fi făcînd ju- cătorii acestei echipe? Unii par că se lansează într-o cursă de vi- țetă, un altul pare că se angajează într-o luptă corp la corp, alți doi efectuează, par- că, genoflexiuni. Să-ți care e realitatea? Cel 11 jucători se... pre- gătesc pentru a poza fotografului înaintea începerii meciului Se- lecționata — jucătorilor străini din Franța (ei sint „eroii“ imaginii noastre) — Selecționata de tineret a Franței

● Jucătorul Kurt Hamrin, care ac- tivează de mai mulți ani în Italia, a fost convocat de către federația țării sale (Suedia) pentru lotul în vederea turneului final al C.M. Dacă va participa la jocurile din Mexic, Hamrin va egala recordul deținut de portarul mexican Carbajal: 5 parti- cipări la Cupa Jules Rimet.

● În vederea viitorului campionat al U.R.S.S., Dinamo Moscova și-a început pregătirile avîndu-l în lot pe Lev Iașin. Acesta este cel de-al 21-lea campionat național la care participă marea portar sovietic.

● Antrenorul național belgiene, Raymond Goethals, a pronosticat că o zi înainte de tragera la sorți — într-un ziar din Bruxelles, com- poziția exactă a grupei I, din care face parte echipa sa! Despre rezul- tate, el a spus: „Numai pe hirtie sîntem fără șanse...“

● O recentă declarație a lui Hel- muth Schön: „Sîntem satisfăcuți de tragera la sorți. Închipuți-vă că am fi euzat în seria a treia, în locul Cehoslovaciei, cu Brazilia, Anglia și România! Un ziar vest-german „Bild Zeitung“, într-o cotă a șanselor apre- ciază că R.F.G. are 79% șanse de a intra în sferturi.

● „Zeita de aur“ a fost expusă săptămîna trecută într-un mare ma- gazin din Ciudad de Mexico, pe un piedestal protejat de un sistem de alarmă care ține publicul la 2 metri distanță.

● Din programul de pregătire al Cehoslovaciei pentru C.M.: la 12 aprilie meci cu Austria la Viena; apoi un antrenament de altitudine în Franța la Font Romeu. Plecarea în Mexic: 13 mai.

● Un clasament al celor mai pre- stigioase reprezentative de pe glob in- dică pe primul loc pe cea a Uru- guayului: două titluri olimpice (1924 și 1928), două campionate mondiale (1930 și 1950) și două titluri inter- continentale cu Penarol (1961 și 1962). Pe locul doi, Italia, tot cu două campionate mondiale (1934 și 1938), trei titluri intercontinentale (1961 și 1965 cu Inter și 1969 cu Milan), dar numai un titlu olimpic (1936).

● În acțiunea de relansare a fo- balului în „orasul lumină“ (Parisul este una din singurele capitale de țară din lume care n-are echipă în prima divizie a campionatului) în

ziua de 4 februarie a.c. este pro- gramat meciul demonstrativ Saint Etienne — A. C. Milan.

● Skoriel, fostul portar al repre- zentativei iugoslaviei, care în ultimul timp a jucat la echipa franceză Avignon, s-a întors în țara sa și a semnat un contract pe timp de doi ani cu Olympia Ljubljana.

● Proiectele financiare ale guver- nului vest-german prevăd o sub- venție de 50 milioane mărci pentru amenajarea și modernizarea stadioa- nelor care vor găzdui jocurile tur- neului final al C.M. 1974.

● Cunoscutul internațional sco- țian Johnstone a fost suspendat de către federația țării sale pe timp de 21 de zile și amendat cu 50 lire pentru atitudinea nesportivă avută într-un recent meci de campionat.

● Într-o recentă reuniune a co- mitetului de conducere a clubului campion al Americii de Sud, Estu- diantes La Plata, s-a hotărît — de acord cu antrenorul Osvaldo Zubel- dia — ca marea majoritate a lotului de jucători să fie pus pe lista de transferări. În ceea ce privește

„eroii“ meciului cu A. C. Milan, Aguirre Suarez, Manera și Poletti (aceștia din urmă dacă va fi amnis- tiat) se fac toate diligențele ca ei să fie cedați unor echipe străine.

● Pentru a combate lansările de petarde de pe stadionul propriu, lansări care pînă acum i-au adus amenzi de cea. opt milioane de lire, conducerea clubului italian F. C. Na- poli, a hotărît să ofere spectatorilor săi, prin tragere la sorți, cîte un automobil, atunci cînd manifestările acestora nu depășesc limitele impu- se de regulamentul federației de fotbal.

● Reputatul antrenor iugoslav Zlat- ko „Cik“ Ceakowski fost la Ha- novver 96, a preluat conducerea teh- nică a unei formații din liga secun- dă, Kickers Offenbach.

● În baza numărului fotografe- lor și duratei lor de expunere s-a calculat că extraordinarul șut cu care Maldera (A.C. Milan) a înșis- din lovitura liberă cel de-al patru- lea gol în poarta Fiorentinei, cu puțin în urmă, a imprimat mingii o viteză de 110 km/h.

FOTBAL

REVISTA SĂPTĂMINALĂ
Redacția și ad-ția: București, Bd. Mărăști 26,
sectorul I, telefon 17.55.18

COLEGIUL DE REDACȚIE

Constantin Chiriță Ștefan Covaci, Gh. Dumitrache, Pavel Marcu, Aurel C. Neagu (redactor șef), Angelo Niculescu, Andrei Radulescu, Dumitru Tomescu, Stelian Trandafirescu (redactor-șef adjunct), Radu Urziceanu (secretar general de redacție), Emerich Vogl, Ion Voica, Ion Voinescu.

Prezentarea grafică Liviu Boboceu

ÎN TRE RIO, PRAGA ȘI LONDRA

Să facem un tur de orizont printre adversarele echipei României din grupa a treia mexicană. Cu cit zilele trec, cu atât febrilitatea pregătirilor se accentuează, evenimentele sînt mai numeroase. Să vedem ce aflăm...

RIO DE JANEIRO

În nici o țară a cărei echipă s-a calificat pentru turneul final nu se înregistrează o agitație așa de mare ca în Brazilia. Din momentul cînd pe marea tabelă de afișaj de la hotelul „Maria Isabel“ a apărut împărțirea în grupe, s-au dezlănțuit comentariile, polemicele, disputele. Acest capitol nu se va încheia decît în clipa cînd reprezentativa va reuși (dacă va reuși) să depășească faza serilor. Între timp, alte și alte subiecte sînt la ordinea zilei. Printre ele, sigur, nu putea lipsi acela intitulat PELE.

Luni seara, celebrul fotbalist a apărut într-o emisiune televizată în Peru, unde se găsește cu echipa Santos. Întrebat cît crede că va mai juca, el a declarat: „Doresc să mai joc încă patru ani. Marele vis al vieții mele este să ating recordul de cinci prezențe consecutive la campionatul mondial. Dacă voi realiza această performanță, nu mai am nici o pretenție de la fotbal. Recent am reușit la examenul de admitere la o școală de perfecționare sportivă. Doresc ca, după terminarea acesteia, să fac o perioadă de practică pe lingă cîțiva antrenori renumiți. La abandonarea competițiilor intenționez să devin antrenor.“

Trecînd la capitolul „Mundial 70“. Pele a remarcat că echipa României poate deveni „marele judecător al grupei a treia“. „Din ciocnirile marilor favorite, tinăra echipă română poate profita“, a spus Pele. Internaționalul brazilian a adăugat că va fi prezent la două dintre jocurile echipei României, la Sao Paulo și — apoi — la turneul de la Rio. „Mă interesează mai ales centrul atacant Dumitrache, care are o presă foarte bună în Brazilia și a și atras atenția unor cluburi din prima ligă“ a încheiat Pele.

PRAGA

Dintre echipele europene care vor evolua în Mexic, echipa Cehoslovaciei și-a ales o metodă, de a lupta împotriva altitudinii, cu totul deosebită. Întregul lot va urma un stagiul de pregătire în centrul de la Font Romeu, din Franța, acolo unde s-au pregătit mulți dintre participanții la Jocurile Olimpice 1968; rezultatele lor au fost excelente, astfel că antrenorul Marko s-a oprit asupra acestei variante de antrenament pentru Mexic.

Unul dintre cei mai experimentați jucători ai reprezentativei — Horvath (Slovan Bratislava) — este de părere că stagiul de la Font Romeu va fi de o maximă eficacitate. „Dacă în Mexic vom dispune de 60—70% din obisnuitul nostru potențial fizic, nu am nici un fel de emoții în privința dificultăților provocate de altitudine, declară Horvath. În privința luptei din serie el este de părere că echipa Angliei va reprezenta mult mai puțin de cît este cîntărit în acest moment. „Nu cunosc noua echipă a României, adaugă Horvath, dar cîștigarea unei grupe ca aceea din care a făcut parte spune foarte, foarte mult.“

LONDRA

Cine ar fi crezut că un destul de neutru 0—0 s-a dezlănțuit atîta supărare? După scorul alb de pe Wembley, din meciul cu Olanda, criticile nu s-au limitat la simplele comentarii de a doua și a treia zi. Ziarele continuă să pună cu toată forța problema comportării echipei naționale în ultima perioadă de timp și să facă dese aluzii la reprezentativele care nu au efectuat la vreme modificările de formație impuse de tre-

● PELE VA URMĂRI ECHIPA ROMÂNIEI ● HORVATH (Cehoslovacia) DESPRE FONT ROMEU ● RAMSEY ÎȘI PIERDE CALMUL ?

cerea anilor. Referirile la Brazilia apar foarte des.

Alf Ramsey, care întîmpina cu destulă răceală și cu mult calm aceste campanii de presă, pare

Cupei Horvath (Slovan Bratislava), cîștigătorul „Cupei fair-play“ — 1969 oferită de ziaristi cehoslovaci

CINE VA FI ADVERSARUL LUI DINAMO BACĂU?

Răspunsul îl vom avea la 29 Ianuarie, cînd are loc tragerea la sorți. Pînă atunci, iată cum se prezintă situația în „optimi“:

TUR	RETUR
1-1 Kilmarnock	— DINAMO BACĂU 0-2
0-0 F. C. Rouen	— ARSENAL LONDRA 0-1
1-0 F. C. Napoli	— AJAX AMSTERDAM 0-4
1-1 Victoria Setubal	— HERTHA BSC 0-1
1-0 ANDERLECHT	— Dunfermline 2-3
0-0 NEWCASTLE UNITED	— Southampton 1-1
1-2 F. C. Barcelona	— Inter Milano 2-1
1-0 S. C. CARL ZEIS JENA	— Ujpest Budapesta 3-0

Jocurile „sferturilor“ vor trebui disputate pînă la 18 martie.

JUANITO TRANSMITE

● Cu prilejul tragerii la sorți a grupelor turneului final, în sala Independența a hotelului „Maria Isabel“ au stat la dispoziția ziaristilor 5 televiziuni, 32 de birouri cu tît atîtea mașini de scris și 120 de posturi telefonice cu linii interne și internaționale. Această sală va găzdui între 31 mai și 21 iunie cartierul general al comitetului de organizare și centrul de presă.

● Tabelul electric pe care au fost înscrise numele țării lor în cele patru grupe, la tragerea la sorți, a costat peste 10.000 dolari.

● Filmul care va fi realizat cu prilejul turneului final se va intitula „Lumea la picioarele tale“ (ale... fotbalului).

● Președintele Camerei de comerț din Mexic a declarat că pentru turneul final s-au anunțat aproape 30.000 de turiști străini și două mil de ziaristi.

● „Vom lua cu noi din Italia undelemn, orez și apă minerală, poate și macaroane“ — a declarat Fini, medicul lotului italian.

● Casieria federației mexicane va începe o campanie pentru strîngerea de fonduri care să asigure premiile jucătorilor din națională. În acest scop, pe lingă bănci și întreprinderile comerciale importante, vor fi instalate casele în care să-și depună donația amatorii de fotbal și susținătorii echipei naționale.

● V. Granatkin, președintele federației sovietice, a declarat că ambiția echipei sale este să ajungă în semifinale. „Un loc 4 ne-ar satisface“ — a spus el.

★

Se pare că, la intervenția F.I.F.A., comitetul de organizare al C.M. din Mexic se va declara de acord ca fiecare echipă participantă la turneul final să deplaseze 25 de jucători în loc de 22, cum prevăd actualele dispoziții. Aceasta, din pricina dispozițiilor cu totul speciale de desfășurare a turneului final din această ediție.

că și-a pierdut din obisnuita sa flegmă. Întrebat ce crede despre reacția publicului de pe Wembley, care n-a avut cuvinte deloc frumoase la adresa echipei naționale, sir Alf a răspuns, vizibil iritat și spre surprinderea celor peste 50 de ziaristi prezenți la o improvizată conferință de presă, că ele erau adresate probabil echipei... Olandei și nu reprezentativei Angliei. Mai departe, el a spus că orice s-ar întîmpla nu abandonează de la principile de alcătuire ale reprezentativei pe care le-a mai expus și a repetat că, îndată după campionatul mondial, se va retrage de la direcția echipei naționale, reintorcîndu-se la clubul unde a cunoscut rapida sa consacrare ca antrenor, Ipswich Town. Cum se vede, atmosfera nu e deloc senină în tabăra campionilor mondiali.

DE LA CORESPONDENȚII NOȘTRI

BOLOGNA

listic european, se manifestă un interes în mare creștere față de echipele din România. Selecționata olimpică a fost urmărită, în meciurile din Israel, de trimiși speciali ai ziarelor italiene. Iar echipa Steaua, prezentă la turneul de juniori de la Viareggio, se bucură, în toate avangardiile, de o atenție cu totul specială. Să sperăm că juniorii români vor face o figură frumoasă, deși au, din primul meci, un adversar redutabil, pe Internazionale Milano.

UNDE SE VA OPRI RIVA? Internaționalul lui Cagliari, care marchează de trei etape cu o regularitate care-l pune în panică pe fundăși, a luat conducerea în clasamentul golgeterilor (12 goluri), urmat de Vitali (Lanerossi) cu 11 goluri și de Chiaruggi (Fiorentina) cu 10 goluri. Întrebat la ce cifră crede că va ajunge în actualul campionat, Riva a răspuns că speră să realizeze 25 de goluri. „Fără aceea perioadă slabă, de acum cîteva săptămîni, a precizat el, cred că aș fi realizat 30 de goluri, ceea ce m-ar fi mulțumit pe deplin“. La „subiectul Riva“ trebuie adăugat că conflictul dintre doctorul Fini, medicul echipei naționale și clubul Cagliari continuă. Motivul? Operația de amigdalită a înaintașului din Sardinia. Clubul se opune mai departe cu vehemență la efectuarea ei, în vreme ce medicul reprezentativei anunță că nu garantează prezența lui Riva la C. M., în aceste condiții. Cum vor evolua mai departe lucrurile? Greu de prevăzut.

O PĂRERE A SELECȚIONERULUI SOVIETIC KACIALIN. Aflat în Iugoslavia, cu echipa reprezentativă, Gavril Kacialin, selecționerul echipei Ununii Sovietice, a declarat că turneul final din Mexic va fi unul dintre cele mai grele și mai disputate din întreaga istorie a întrecerilor mondiale. „Nu se poate ajunge la desemnarea a 2-3 favoriți. După părerea mea, jumătate dintre echipele participante au posibilitatea să obțină titlul. Sigur că, de exemplu, Brazilia pornește de pe unele poziții și Uruguayul de pe altele, ca loc în anticipări, dar efectiv socotesc că este la îndemîna a 7-8 dintre echipele care se vor afla în Mexic să devină campioană a lumii. Surprizele vor abunda“ a încheiat Kacialin.

JUCĂTOR ARGENTINIAN ÎN ECHIPA ISRAELULUI? Ziarul „Cronica“ din Buenos Aires anunță că jucătorul Sivicia, din formația River Plate, va fi transferat pentru clubul Macabi Tel Aviv și va primi drept de joc pentru campionatul mondial din Mexic.

CESARE TRENTINI

NICI FOTBALISTII GRECI N-AU VOIE SĂ POARTE PARUL LUNG.

Printr-o decizie a Federației de fotbal de la Atena, s-a pus în vedere tuturor jucătorilor care apar într-o competiție oficială că le este interzisă purtarea unei podoabe capilare... prea bogate. După hotărârile cluburilor italiene, în această privință, intervenția forului din Atena reprezintă o veritabilă ofensivă împotriva „beats“-ilor din fotbal.

ZÜRICH

GARINCHA — DOI ANI ÎNCHISOARE. Un tribunal din Rio a pronunțat sentința de condamnare la doi ani închisoare a cunoscutului internațional Garrincha, pentru omor prin imprudență. Garrincha conducea automobilul care a suferit un accident în care și-a pierdut viața o cumnată a sa. Sentința a fost dată cu aplicarea „legii Beranger“ (suspendarea executării pedepselor, urmînd ca la o nouă eventuală condamnare, aceasta să-l fie cumulată la noua sentință). La 24 de ore după pronunțarea hotărîrii tribunalei, Garrincha a părăsit Rio de Janeiro, sosind în aceeași zi la Roma unde s-a întîlnit cu Helenio Herrera. Deși are 37 de ani și n-a reușit, cu toate eforturile, să revină la o formă acceptabilă, mulți pun această întrevvedere pe seama unei eventuale venirii a brazilianului la A. S. Roma. Dar faptul pare foarte puțin probabil avînd în vedere menținerea hotărîrii de interzicere a transferării în Italia a fotbalistilor străini.

TIMBRU ELVETIAN CU OCAZIA A 75 DE ANI DE LA ÎNFIINȚAREA FEDERAȚIEI DE FOTBAL DIN ELVEȚIA. La 17 septembrie se va sărbători, la Zürich, aniversarea a 75 de ani de la înființarea federației de fotbal elvețiene. Cu acest prilej va fi emis un timbru comemorativ.

UN ANTRENOR ÎN VÎRSTĂ DE 30 DE ANI LA S. V. HAMBURG. Ieri și-a luat funcția în primire, Klaus Oks, noul antrenor al clubului S. V. Hamburg. Notați că el este în vîrstă de numai 30 de ani, fiind mai mic de cît... Uwe Seeler, elevul său.

FEDERAȚIA IUGOSLAVĂ STABILEȘTE CONDIȚIILE. Recent, federația iugoslavă a precizat condițiile de transfer peste hotare ale jucătorilor. Vîrsta minimă este 28 de ani și numărul de jocuri în echipa națională, 30. Fără îndeplinirea acestor condiții nu va mai fi acordat drept de joc în cluburi străine jucătorilor iugoslavi.

MARE SCANDAL LA LISABONA. În meciul Benfica — Belenenses de duminică s-a înregistrat unul dintre cele mai grave incidente petrecute vreodată pe stadionul Luz, stadionul lui Benfica. Faptele: în min. 30, arbitrul Nogueira l-a eliminat (pentru lovirea adversarului) pe Torres; cinci minute mai tîrziu, căpitanul lui Belenenses — Rodriguez — l-a lovit și el intenționat pe Graca, dar arbitrul n-a luat nici o măsură împotriva lui. Cu un minut înainte de pauză, Malta da Silva (Benfica) a fost și el eliminat pentru o culpă pe care spectatoarii n-au acceptat-o. În acel moment, peste 5.000 de oameni au intrat pe teren spre a se răfui cu arbitrul. Eusebio a intervenit cu energie și, fapt de necrezut, a reușit să calmeze masa de spectatori. În acest timp, arbitrul — protejat de Toni (Benfica) și Esteveao (Belenenses) a reușit să ajungă la scara ce ducea spre vestiar. El a suferit o fractură a minii drepte și alte contuzii. Meciul n-a mai fost reluat. După toate probabilitățile Benfica va pierde meciul cu 0-3 și va avea terenul suspendat pînă la terminarea campionatului!

MARIO WIDMER

FORMAȚIA IUGOSLAVĂ DIN „CUPA BALCANICĂ“

Federația iugoslavă de fotbal a desemnat echipa clubului care va participa la noua ediție a „Cupei Balcanice“. Este vorba de Sloboda din Tuzla. Ea va juca alături de Universitatea Craiova și o formație albaneză.

IMPRESII DE LA PRIMELE DOUĂ JOCURI ALE ECHIPLEI NOASTRE NAȚIONALE ÎN BRAZILIA

(Urmare din pag. 6)

și 90 (șut al aceluiași Dario, apărut de Răducanu). Un contra-atac al lui Neagu și Domide (min. 82) constituie cea mai periculoasă fază construită de atacanții noștri în acest final de meci.

Iată formațiile aliniate:
ROMÂNIA: Ghiță 8 (min. 46: Răducanu 9) — Sătmăreanu 9, Hălăbășanu 9, Dan 7 (min. 46: Lupescu 7), Mocanu 8 — Ghergheli 8, Dumitru 7 (min. 62: Dinu 7) — Neagu 9, Domide 8, Dumitrache 7 (min. 46: Nunweiler VI 8), Lucescu 9.

ATLETICO: Garega — Deltan, Grapeli, Wandair, Wantuir — Wanderley, Oldair — Vaguiño, Dario, Laci, Jaotiao.

Raport de cornere: 7—6 pentru Atletico; faulturi executate: 12 România, 13 Atletico.

„În deschidere“, Cruzeiro n-a putut trece de Sparta Praga: 1—1.

DUMITRACHE, COLEG DE ECHIPA CU PELE?

Cele două jocuri prestate de echipa României, fiind atît de diferite ca valoare și ca rezultat, firește că și opiniile exprimate aci atît de presă, cît și de specialiștii care au asistat la cele două meciuri sînt diferite. După prima partidă, cea cu Cruzeiro, presa de aici scria că: „românii nu vor să-și dezvăluie în fața publicului brazilian a-

devăratele lor posibilități, și caută să-și păstreze atu-urile pentru meciurile din Mexic“. În general, cam același este tonul presei și după al doilea joc în care se subliniază că „formația României a jucat numai o repriză, pentru a-și asigura victoria“.

Joao Saldanha, pe care l-am reîntîlnit aci — după vizita făcută de el la București, cu prilejul meciului România — Portugalia — mi-a declarat, după prima partidă, că „jocul cu Cruzeiro este neconcludent pentru el, care cunoaște adevăratele posibilități ale fotbalistilor români și care, foarte probabil, după tragerea la sorți, nu vor să arate în Brazilia tot ceea ce știu“.

Tostao a fost și el prezent la meciuri și a declarat: „Românii au știut să schimbe total fața jocului nu numai de la o partidă la alta, ci și de la o repriză la alta. Mi-a plăcut jocul lor organizat și valoarea arătată de Răducanu, Sătmăreanu, Dobrin și Dumitrache“.

Dario (Atletico), unul din candidații lui Saldanha pentru echipa Braziliei, mi-a spus că echipa noastră i-a plăcut prin apărarea ei de fier, după cum Dirceu Lopes (Cruzeiro) declară presei că dacă echipa României ar fi jucat cu Cruzeiro așa cum s-a comportat cu Atletico, campioana statului Minas Gerais ar fi pierdut întîlnirea.

Iată, dar, cîteva declarații care subliniază startul bun luat de echipa României în turneul din Brazilia.

Iar faptul că Dumitrache a fost solicitat atît de F. C. Santos, cît și de Cruzeiro să semneze un contract cu acestea — pentru a juca, deci, fie alături de Pele, fie alături de Tostao — ridică și mai mult cota echipei României în turneul din Brazilia.

MIERCURI, LA CURITIBA

Turneul sud-american al reprezentativei României va continua miercuri (N.R.: azi), la Curitiba, localitate care s-a aflat pe traseul fotbalistilor români și cu prilejul turneului întreprins în 1968 cînd rezultatul a fost 1—1.

Curitiba, campioana statului Parana, este o formație de nivel mediu, ale cărei vedete au fost de curînd transferate: portarul Joel la F.C. Santos, iar atacantul Kosilek la Vasco da Gama. Partida se va disputa la lumina reflectoarelor.

În continuare, vom juca la Porto Alegre cu Gremio, clasată pe locul 2 în campionatul statului Rio Grande do Sol, care a și anunțat echipa pe care o va alinia în compania fotbalistilor români: Gaineta Edson (Madureira) — Ponte, Scala, Andrade — Lamas, Tovar (Carbone) — Waldimir, Claudio Miro, Sergio, Wolmir, Dorinho.

PRONOSPORT

1. Bari — Brescia	1
2. Fiorentina — Lanerossi	1
3. Inter — Roma	1
4. Juventus — Sampdoria	1
5. Lazio — Cagliari	x
6. Napoli — Torino	1
7. Palermo — Bologna	1
8. Verona — Milan	x
9. Atalanta — Foggia	1
10. Catania — Arezzo	1
11. Comc — Mantova	2
12. Livorno — Varese	1
13. Reggina — Perugia	1